هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت
می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قران کریم

مجاهد

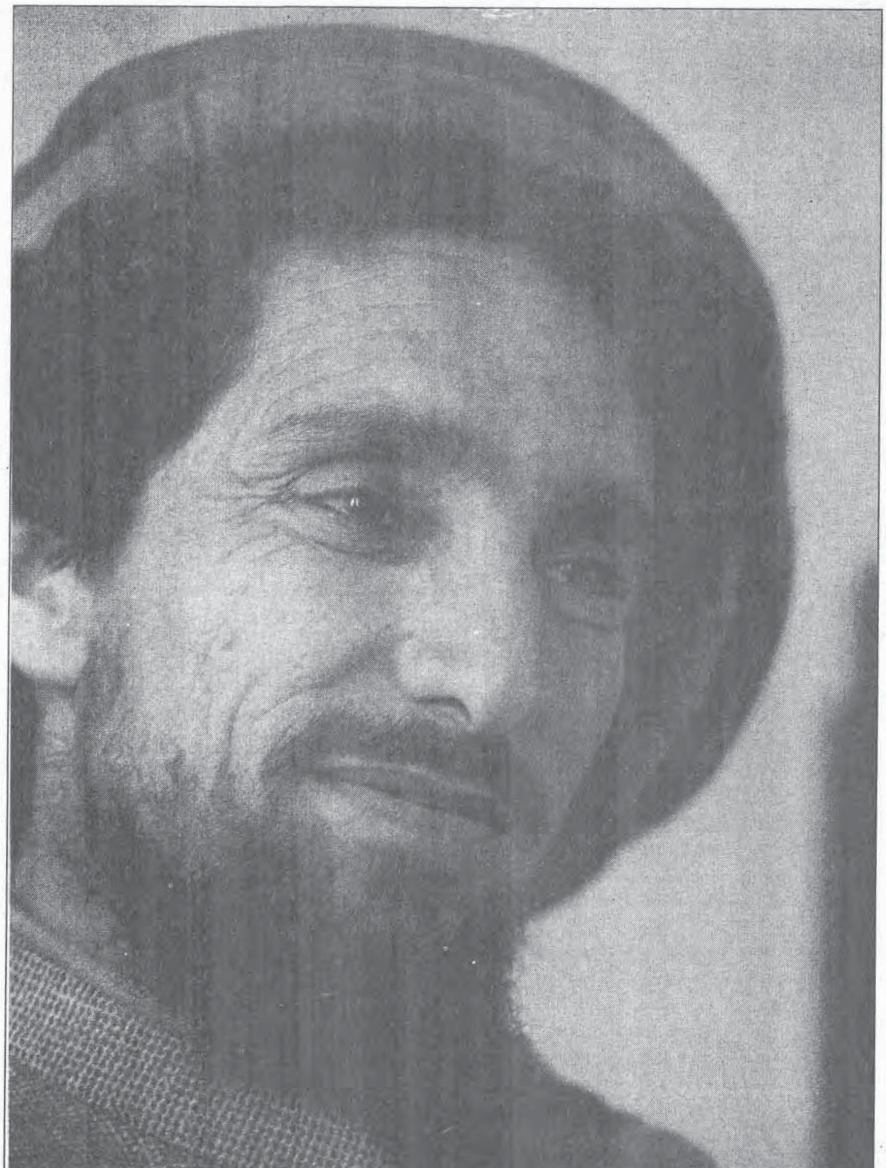
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

سرمقاله
بحران بدون مسعود
ص۲

د سرلوړې افغانستان غوښتونکي شهید مسعود په یاد
ص۲

گزیده یی از سخنان کوتاه مسعود (رح)
ص۴

دور هفتم | سال پنجم | شمارهٔ بیستم | چهارشنبه ۱۵ سنبله ۱۳۸۵ | ۱۲ شعبان المعظم ۱۴۲۶ — September 6 , 2006

شهریار تاریخ

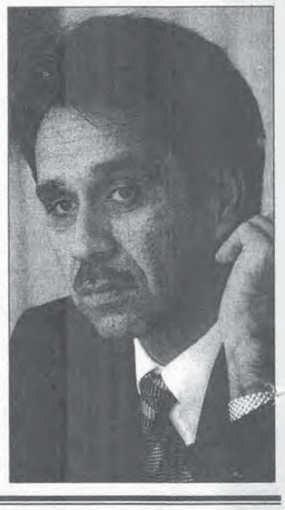
احمد ضیاء رفعت

غرور صخره ای واعتبار تاریخی
شکوه دره یی وافتخار تاریخی
محیط رعدی وجغرافیای توفانی
محل یورش و حماسه زار تاریخی
دگر یلان همه بر ایستگاه می مانند
از آن میانه فقط تو قطار تاریخی
قدت زعزم و تنت از ثبات لبریز است
به این سر شتگیت ابتکار تاریخی
به وزن کوچه و بازار ما نسنجیدت
که خود حساب دگر در شمار تاریخی
نماند هیچ فروغی به قصه های قدیم
تو آفتاب نوی در مدار تاریخی
دوباره بیهقی و قصه های مسعودی
تو شاهنامه یی و شهریار تاریخی

کسی نکرد بزرگت، تو خود بزرگ شدی
بدون تکیه به غیر، اقتدار تاریخی
نه زر خریده غلامی! نه زرد دورانی
نه خود فروخته، نی شرمسار تاریخی
همیشه در تو توان راه زد، اقامت کرد
تو سرزمین زمانی، دیار تاریخی
به فصل داغ تو یخها همه سیاسی شد
شعور دوره سرد و شعار تاریخی
نسیم نور، صفای نگاه، رشته یی ذهن
نمونه یی! هنری! شاهکار تاریخی
پیام از تو، سخن از تو، قصه ها از تو
از این به بعد خداوند گار تاریخی
میان مرگ و تو چندین هزار فاصله است
تو زندگی نوی در مزار تاریخی

احمد ولی مسعود رئیس بنیاد شهید مسعود:

امسال هفتهٔ شهید و سالروز شهادت قهرمان ملی با شکوه تر از پیش برگزار خواهد شد

امسال از هفته شهید و پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی کشور احمدشاه مسعود با برگزاری مراسمی ویژه به سان سالیان پیش تجلیل به عمل خواهد آمد.

همه ساله بدین مناسبت همایشی بزرگ در استدیوم ورزشی کابل برگزار می شود که در آن جمعی غفیر از مردم و مشتاقان قهرمان ملی شرکت و شماری از سران دولتی و ملی سخنرانی می کنند. و بدین مناسبت کنفرانسی به نام کنفرانس مسعود شناسی برگزار می شود که در آن عده یی از دانشمندان خارجی و داخلی به بررسی پهلوهایی از شخصیت قهرمان ملی می پردازند و نیز محافلی ادبی فرهنگی مانند شب شعر برگزار می شود که شاعران و نویسندگان شعرها و آفریده های ادبی خویش را در آن به خوانش می گیرند. اما امسال به سخن احمد ولی مسعود رئیس بنیاد شهید احمدشاه مسعود یک سری تازگی هایی از لحاظ کیفی و کمی در همهٔ برنامه ها آمده است به ویژه افزون بر کابل و ولایات دیگر که بر اساس دستور دولت به گونهٔ رسمی این روز را تجلیل می کنند در چهار شهر بزرگ کشور مزارشریف و جلال آباد و هرات و پروان محافلی بزرگ بدین مناسبت برگزار می شود، که این خود یکی از نو آوری ها در تجلیل از هفتهٔ شهید و سالگرد شهادت قهرمان ملی کشور تلقی می شود.

او گفت که امسال سعی شده است که به کیفیت برنامه های مراسم بیشتر توجه شود به گونهٔ مثال کسانی را که امسال به کنفرانس مسعود شناسی دعوت کردیم شخصیت هایی علمی و فرهنگی هستند که **ادامه در ص۷**

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چهار راهی زنبق - هتل و رستورانت زنبق طلائی صندوق پستی : ۲۲۶
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

بحران بدون مسعود

پنج سال از مرگ جان گداز مسعود رحمه الله علیه می گذرد، در پی شهادت وی و حادثه، ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ بنای رژیم جور گستر طالبان فروپاشید، چیزی که با مقاومت و ایستادن مردانه، او طلیعه اش پیش از حادثه، ۱۱ سپتامبر درخشیدن گرفته بود.

پس از سقوط رژیم طالبان مردم ستمدیده و رنج کشیده، افغانستان به این باور شدند که دیگر ایام سیاه روزی به سر آمده است و ما با یاری و همدلی همه موانع و چالش ها را یکی پی دیگر در خواهیم نوردید و در راه رسیدن به سر منزل مقصود، افغانستان متحد و نیرومند و آزاد و آباد گام هایی استوار خواهیم برداشت چیزی که همه، شهیدان جهاد و مقاومت و در رأس آنان احمد شاه مسعود می خواستند.

امروز وقتی پس از گذشت پنج سال نظری به عقب می افگنیم در می یابیم که نه تنها ما گام هایی استوار در جهت تحقق بخشیدن به آرمان های شهیدان به پیش ننهاده ایم بل شاید گام هایی به پس بازگشته ایم.

امروز باز می بینیم که کشور دچار بحران است و ما نتوانسته ایم به گونه، بهینه از امکانات و شرایط پس از فروپاشی طالبان به سود ملت سازی و دولت سازی استفاده کنیم. ما باید با بهره گرفتن از کمک های جامعه، جهانی در عرصه، گونه گون در جهت توانمند شدن و دست از دریوزگی گرفتن گام بر می داشتیم.

امروز باید اردو و پلیسی می داشتیم که می توانستند بخشی بزرگ از تأمین امنیت در کشور را به دوش می گرفتند و تا حدی از نیروهای بیرونی در این عرصه بی نیاز می بودیم.

به همین گونه در عرصه، مبارزه با مواد مخدر و فساد اداری دست آوردهایی ملموس - با تلخ کامی - نداریم، این ها همه نشانه هایی است از این که با این همه توجه، جامعه، جهانی به افغانستان و فراهم آمدن کمک های آنان، ما به گونه یی دیگر به سان پنج سال پیش در بحران به سر می بریم اما بحرانی که مسعود ندارد، آنچه تفاوت دارد فقط همین است که در آن زمان مسعود وجود داشت ولی اکنون او به رحمت حق پیوسته است. مسعود از توانایی عجیبی در مهار کردن بحران ها و از نیروی ویژه یی در بسیج نیروها برای مقابله با آن ها بهره مند بود و از صبر و سخت سری یی برخوردار.

اگر ما با تجلیل و گرامی داشت از شهیدان مان و از قهرمان ملی کشور نتوانیم در جهت تحقق آرمان های آنان تلاش کنیم، این کارها سودی نخواهد بخشید.

تا زمانی که فرهنگ تعامل در بنای دولتمداری در افغانستان تغییر نکند و عدالت و برادری و برابری به مفهوم واقعی کلمه در سطوح تصمیم گیری و مدیریت جای باز نکند، ما قادر به جلوگیری از هیچ بحرانی آمده از خارج نخواهیم شد، بل این بحران درونی است که در بسیاری از اوقات برای گسترش بحران های رهبری شده از خارج مجال بروز می دهد. به تعبیر دیگر ما برای مقابله با بحران ها در گام نخست به وحدت ملی نیاز داریم و باید آن را در عمل در جامعه تحقق بخشیم و باید بدانیم که پایه های اساسی آن را عدالت و برادری و برابری می سازد و به سخن شهید مسعود "وحدت ملی بر پایه، عدالت اجتماعی" بنا می یابد و نه با زیاد تکرار کردن واژه، "وحدت ملی" که ما آن را بیشتر از هر دیگر به کار برده ایم.

یکی دیگر از وجایب مرحله، بحران بدون مسعود این است که همه نیروهای متعهد به ارزش های بلند شهیدان در کنار هم قرار بگیرند و در جهت بحران زدایی و بالندگی تلاش ورزند و اگر بحران بدین گونه به چالش کشانیده نشود، همگان را به چالش خواهد کشید و کشور را فرا خواهد گرفت. اللهم هل بلغت؟

د سرلوړي افغانستان غوښتونکي شهيد مسعود په ياد

اجر الدين اقبال

شهيد احمد شاه مسعود د اروابناد ډګروال دوست محمد خان زوي دي چي په ۱۳۳۲ په پنجشير کي زيږيدلي دي. داسلامي نهضت د پنځوسمي لسيزې په لومړيو کي شهيد انجينر حبيب الرحمن مبارزي ته راوباله، چې د دې مرحوم پر مبارزاتي ژوند کتابونه ليکل شوي دي اولوستل يي نوي نسل ته يو ضرورت دي، ځکه هغه په يوازي ځان يو "پوځي ښوونځي" او مبارزاتي لاره وه، هغه ټولو هيواد والوته د هيواد پالني، دين پالني، او يو موټي افغانستان خوندي ساتلو او ميړاني بېلګه ده.د هر ډول پرديو د سترګو اغزي و، چي زمونږ هيواد ته يي په بدوسترګو کتل، دا مبارزاتي شخصيت دپرديو په لاس د ۱۳۸۰ دسنبلي پر اتلسمه شهيد شو او د هيواد په دننه او دباندي کي پري ټول ازادی غواړی ويرجن شول خداي دي پري ورحمېږي.

د جهاد او مقاومت په ډګر کي د هغه سربښندني په تاريخ کي ثبت دي او ګرد هيواد وال د هغه په نامه وياړي. د شهيد مسعود سياسي افکار پر ديني ولسواکۍ ولاړ و، داسي چي په هيواد کي د آزادو ټاکنو له لاري نه د اسلام پربنسټ نظام جوړشي او د ټولو ميشتو ورونو قومونو تر منځ بشپړ ټولنيز عدالت را منځ ته شي؛ نو ځکه لازم ده چي د شهيد مسعود ددي افکارو په رڼا کي د ولسواکي پر مفهوم د پوهيدو او داچي په هېواد کې يو ځوك و چي دغسې ابتکاري نظريات يي لرل ډيري رسالي وليکل شي او بحثونه پري وشي او دا بايد ووايو، چي په دي وروستيو کي د شهيد د افکارو نچوړ چاپ شوي، چي لوستل يي ګټور دي.

شهيد په سيمه کي د پرځان متکي افغانستان پلوي و، چي له ګاونډيانو سر د متقابلو اړيکو له مخي چلن وشي او د کشر او مشر ورور مساله په کي نه وي، ځکه په سياسي نړي کي داډول اړيکي د اربابا من دون الله يو مصداق دی، حال دا چي مسعود يو سوچه موحد و چي دا اصل يي په سياسي معاملو کي تر پامه نه غورځاوه. مسعود د هيچا د غلامي جغ پر اوږو نه کړ او په خو ځلويي ويلي دي چي "زه د هېواد د ازادۍ لپاره جګړه کوم له هيچا نه دستور نه اخلم او نه به د چا دګټو لپاره وکارول شم".

له پوځي پلوه شهيد مسعود د سرې جګړي د پاي ته رسولو په بهير کي د پخواني شوروي اتحاد له يرغلګر پوځ سره په مقابله کي يو نړيوال "لښکر مشر" او "بولندوي" ګڼل کيږي چي بايد د هيواد پوځي پوهان په دي اړه کتابونه وليکي او د نوبل جايزي له نړيوالي کوميتي نه وغوښتل شي چي شهيد ته د نوبل جايزه ورکړي او پردي سربيره د يوبل ډول نقابدار يرغل په مقابل کي دهغه مقاومت د ټولو هيواد والو وياړ دي او په ربښتيا دولسمشر په وړانديز او دلويي جرګي په تائيد چې هغه په ملي اتل ونومول شو چي دا ډېر پرځاي او وړ چار و، چي تر سره شو.

نن چي د خداي په فضل په سر لوړي افغانستان کي اوسيږو او د نظام جوړوني ستني و درول شوي، نو دا په حقيقت د ټولو ازادي غواړيو خو په تيره بيا دشهيد مسعود سربښندي او سمه لاربښوونه وه، چي دې پړاوته را رسيدلي يو.

شهيد احمد شاه مسعود په هيواد کي ددیني فعاليتونو په اړه ځانګړي نظريات لرل، هغه مرحوم دسيمي په تاريخ کي چي د ماوراء النهر ديني حوزي کوم په زړه پوري او علمې فعاليتونه لرل، د هغه د بيا احياء پلوی و؛ دا ځکه چې دا فعاليتونه په څېړني ولاړو، نه تقليد، او بل دا چي دسيمي د هيوادونو له مزاج او د دې ټولنو د ستونزو لاري چاري په کي په پام کي نيول شوي وې

شهيد احمد شاه مسعود په هيواد کي ددیني فعاليتونو په اړه ځانګړي نظريات لرل، هغه مرحوم دسيمي په تاريخ کي چي د ماوراء النهر ديني حوزي کوم په زړه پوري او علمې فعاليتونه لرل، د هغه د بيا احياء پلوی و؛ دا ځکه چې دا فعاليتونه په څېړني ولاړو، نه تقليد، او بل دا چي دسيمي د هيوادونو له مزاج او د دې ټولنو د ستونزو لاري چاري په کي په پام کي نيول شوي وې او دا چي پر عربي سربيره "دري" ترهنده پوري ديني ژبه وه دهمدي حوزي له فعاليتونو څخه را ولاړيږي؛ يعني د ما وراءالنهر دديني حوزي فعاليتونه د طبيعي اسلام، معتدل اسلام او هغه اسلام چي زمونږ ستونزي اوارولي شي ښودونکي دي.

بلخوا هغه ديني فعاليتونه چي په دې وروستيو لسيزوکي تر سره کيږي او زمونږ هيوادوال يي فرهنګي مصرف کوونکي دی په حقيقت کي يو جهته او پر "تقليد" ولاړدي، چي د ځينو نادودو اصلي ريښه هم له فکري پلوه له همدي ځايه راولاړه شوي ده؛ نو ځکه شهيد مسعود ددي لپاره چي تحجر نه وي او د عقل او ازادي په رڼا کي اسلامي ايماني غوره شي او بيا پر همدغسي بنياد ټول فعاليتونه تر سره شي نودابه ديوی بر اختيا غواړی ټولنی د جوړولو لپاره فکري پيلامه وي.

ديو خير له مخي د پوهني وزارت غواړي چې د ديني مدرسو نوي نصاب جوړ کړي؛ نو هيله ده، چي د پورته مطلب په پام کي نيولو سره د "تقليدي اسلام" پر ځاي د "اګاهانه اسلام" د ځاي پر ځاي کولو لاري چاري ولټوي، چي دا چار به په ټولنه کي ديوي مدني ټولني د جوړولو لپاره دنوي نسل روزل وي.

شهيد مسعود ځواږ خيږه شخصيت و چي روحاني بڼه يې هم څرګنده وه د ټولو دوستانو په شهادت له هغه مرحوم څخه به د تهجدو لمونځ نه قضا کيده او همدا وجه وه چي دهغه څيره زړه رابښکونکي او نوراني وه او چا به چي ورته کتل؛ نو نه به پري مړيده.

خپل زوي احمد ته په وصيت کي وايي چي: "دا د کور پاس ځنځله مي تا ته په يادګار پريښي ده له هيواده بهره مه وځه چي خپل ناموس او وطن پريږدي".

خپلي زغمناکه ميرمني ته په نصيحت کي وايي چي: "ايا ستا خياطي زده ده چي خپلو اولادونوته دي حلال رزق پيدا کړي؟"

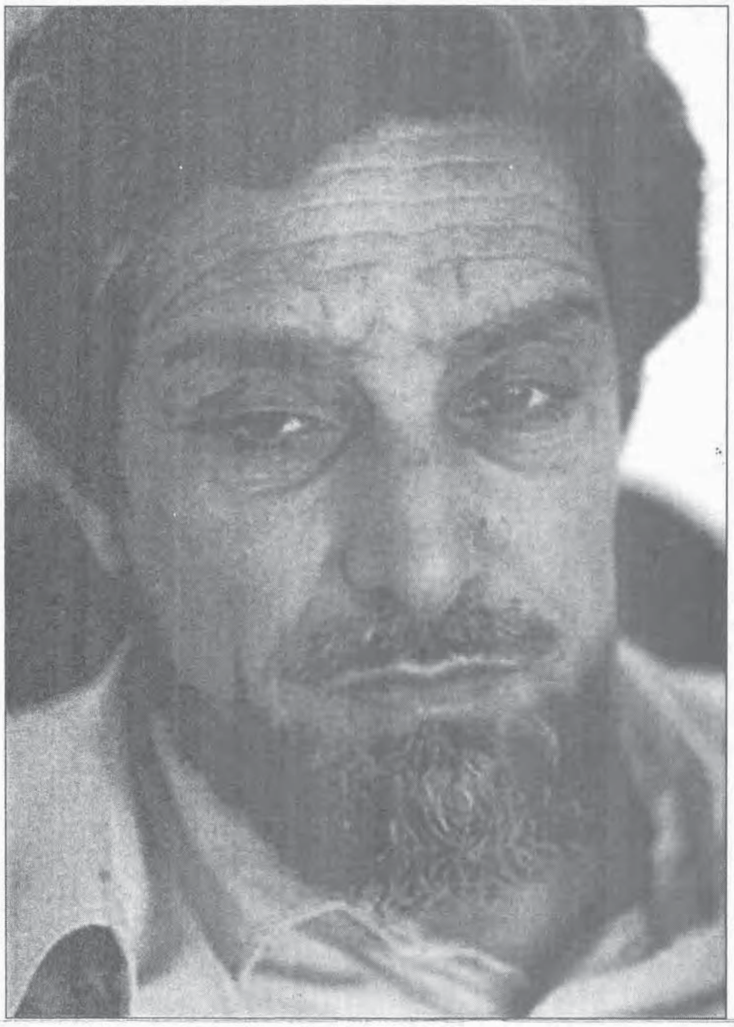
له خپل شهادت نه مخکي يي يو خوب وليد چي په ۱۳۵۷ کي چي چا ورته د جهاد لپاره ملاتړ لي وه؛ نو همدي سړي تري بيرته کمر بند را خلاص کړ چي جهاد پاي ته ورسيد. له خوبه چي راپاڅيد نو ډير زيات يي وژړل او خپلي ميرمني او اولادونو ته يې وويل چي نفل لمونځونه وکړي؛ نو وينئ چې دي روحاني شخصيت ته اګاهي وشوه او خداي خپل حضور ته وغوښت.

لاتر او سه دې سلګۍ اوريدل کېږي الهامونه درنه وړم الله دې مل شه

په پښتو کي متل دي چي دميړنو دستايني په باب ويل کيږي او هغه داچي: "مور دې کيني او دمسعود غوندي ځوي دي وزيږوي".

مسعود د ټول افغانستان زوي دي هغه پخپله وايي چي: "زه د تاجيکو په استازيتوب نه جنګيږم زه افغان يم او يو موټي خپلواك افغانستان غواړم".

دا چي نن مونږ د افغانستان د شهيدانو ورځ لمانځو؛ نو موخه مو داده چي شهيدان مونږ ته بيلګې دي هغوي بايد سم وپيژنو او دهغوي ارمان اولاره مونږ ته مشال دي په تيره بيا، چي نن ګران هيواد له کړ کيچه نه دي وتلي؛ نو په داسې نازکو شيبوکي د شهيدانو د ارمان په پام کي ژوندي ساتل يوه ملي او ديني فکري دنده ګڼل کيږي.

گزیده یی از سخنان کوتاه مسعود (رح)

گرد آوری: منصور

✓ برنامه را کلان بسازید، اما کار را از کوچک آغاز کنید.

✓ مهم نیست که شخص چقدر عمر می کند، مهم این است که عمرش را در چه راهی صرف می نماید.

✓ اگر سیاستمداری در تحلیل آینده اشتباه کند، بسیار خطرناک نیست، خطر جبران ناپذیر این است که در تحلیل وضعیت جاری اشتباه نماید.

✓ من نجار نیستم، ولی کجی دروازه را می دانم.

✓ چهار صنف اجتماعی را در کار سیاسی به یاد داشته باشید: علمای دینی، فرماندهان جهادی، موی سفیدان و روشنفکران.

✓ در مسایل مالی اگر دشمن هم گاهی اوقات از دخل و خرج ما اطلاع یابد، خطرش کمتر از این است که در صف خود ما در آن مورد شک و شبهه یی وجود داشته باشد.

✓ عمده ترین ضعف مجاهدین در دوران جهاد تعدد احزاب جهادی و عدم یکپارچگی آنان بود.

✓ در شرایطی که قرار داریم، هست و بود کشور در معرض سؤال قرار گرفته است. در چنین شرایطی نخست به کسب استقلال افغانستان، تمام کوشش خویش را معطوف داریم. هر حرکتی که مردم افغانستان را به گروه ها و احزاب و اقوام مختلف تقسیم نماید، خیانت به افغانستان است. بعد از کسب استقلال کشور، قضیه نوع نظام مطرح است.

✓ استثمارگر شنیده بودیم، استعمار گردیده بودیم، ولی مانند پاکستان نه!

✓ از نظر من قیام در برابر رژیم داوود خان یک اشتباه بود.

✓ عمده ترین نقص مجاهدین، این بود که مستقلانه وارد کابل شدند. به تعبیر دیگر به نقش روابط خارجی به درستی پی نبرده بودیم.

✓ از نظر ما وحدت ملی در تأمین عدالت اجتماعی نهفته است.

✓ یکی داشتن رابطه است و یکی هم وابستگی. رابطه داشتن به هیچ عنوان جرم نیست، اما وابستگی ننگ است.

✓ در جنگ کسانی که از وطن دفاع می نمایند، همیشه حق به جانب هستند.

✓ وقتی انسان دست به عملی می زند، طبعا اشتباه هم می کند.

✓ هیچ کس قهرمان نیست. به یقین قهرمان واقعی، ملت افغانستان است.

✓ حتی اگر به اندازه کلاه پکولم، در افغانستان جای داشته باشم، بازهم تا آخر ایستاده شده و با طالبان و پاکستانی ها خواهم جنگید.

✓ اگر قرار بود تسلیم زور شوم، تسلیم شوروی ها می شدم.

✓ به تأکید می گویم، تا پاکستان در استراتژی خود تغییر نیاورد، مشکل افغانستان با آن کشور حل نخواهد شد.

✓ من یک نفر اسیر را نه به امر، و نه به مرمی نکشته ام.

✓ اگر آزادی ما زیر سؤال برود، اگر غرور ملی ما درهم شکسته شود، اگر استقلال ما نابود گردد، زندگی برای ما کوچکترین لذت و ارزشی ندارد.

✓ اصولی که من به آن پابندم، عبارتند از: استقلال کشور، حفظ تمامیت ارضی، اجرای قوانین اسلامی و بر گزاری انتخابات عمومی.

✓ اعلای کلمه الله معنایش این نیست که یک تکه سبز را برسر چوبی بلند کنیم، بلکه معنی اعلای کلمه الله این است که مردم در زیر چتر اسلام احساس آرامش، عزت و امنیت نمایند.

✓ من نه در راه دولت، (قدرت) بلکه در راه کرامت و شرافت افغانستان و مردم آن مبارزه کرده ام.

✓ خطر طالبان و القاعده، به هیچ عنوان کمتر از خطر کمونیزم نیست.

✓ طالبان و القاعده، در درون خود، مایه زوال و نابودی خود را دارند و آن مایه، افراطی گری آنهاست.

✓ جنگ جزئی از سیاست است و آن زمانی به کار گرفته می شود که راه دیگری برای رسیدن به هدف وجود نداشته باشد. اشتباه جنگی را می توان جبران کرد، ولی جبران اشتباه سیاسی، دشوار است.

✓ برای دستیابی به اتحاد و همآهنگی میان احزاب مجاهدین سه شرط لازم است:

داشتن یک طرح معقول و مناسب

ابتکار عمل را یک گروه باید به دست گیرد

چشم پوشی از خواسته های شخصی

✓ مشکل شناخت شخصیت هاست. وقتی شناخته شد، معامله با آن آسان می شود.

✓ مرد از خود می نالد، نامرد از رفیقش.

د شهیدانو آرمانونو ته ژمن یو

زکوخیل

که دګران هیواد دتاریخ پاڼو ته ځغلنده نظر واچوو، دابه جوته شي، چې په دې غرنۍ او لرغوني خاوره ډیرتوپانونه راغلي دي، ډیري ناحوالی یې لیدلی او زغملي دي.

د تاریخ په بیلا بیلو زمانو کې په دې لرغوني هیواد دیونانیانو، قاجاریانو، مغلو، انګریزانو او روسانو پوځي تیریو په وار وار سره د دې هیواد دپراخو پرګنو ارزښتونه اوشتمنۍ له خاورو سره خاورې کړي دي.

له دې سره سره چې دد ې هیواد بچیانو بې شمیره مادي او معنوی قربانۍ ورکړي، په وینو لمبیدلی له سرونویي ځلې جوړ شوی، ازار او شکنجه شوی دی. خو بیا هم دهیواد دخپلواکۍ او آزادی په اړوند د دوي په سرکش او نه ایلدونکی روح کې کوچنی بدلون رامنځ ته شوی نه دی، او په بیلابیلو زمانو کې میرویس نیکه، احمد شاه بابا، غازی محمد اکبر خان ملامشك عالم، میر مسجدی خان کوهدامنی، عبدالله خان لوګری، ببرك ځدران، لالا پیر خوستی، محمد نادر شاه غازی، اعلیحضرت امان الله او دملي قهرمان احمد شاه مسعود په شان د دې خاورې بې شمیره اصلیو او قهرمانو بچیانو سرونه را پورته کړی، دهیواد دپراخو پرګنو، چې مخکې له مخکې د وطن او خپلواکۍ میني او سپیڅلې عقیدې پر لرلو سره دهیواد دځمکني بشپړتیا او خپلواکۍ په اړوندکې هر ډول، مالی او ځاني قربانۍ ته تیارو، رهبری او لارښوونه کړی او دنړۍ ډیرو مغرورو قوتونو او امپراطوریو ته یې ماتې ورکړی، بهرنی او تیری کوونکی ځواکونه یې په وار وار له دې خپلواکې خاورې شړلی دی.

پر ګران هیواد دبهرنیو نیواکګرو وروستی یرغل په روانه پیړی کې د روسانو پوځی تیری و. دوي په ډیر غرور په داسې حال کې، چې تر غاښو پورې پر خپلو عصری او پرمختللو وسلو سمبال وو، د ملځو په شان د ځمکې او هوا له لارې نه په دې خپلواکه خاوره راخواره شول او په ګران هیواد کې د پراخو پرګنو دسراسری پاڅون سبب شول. بې له شکه له روسانو سره دهیواد دخپلواکی په جګړه کې ملي قهرمان شهید احمد شاه مسعود هم د جهاد او مقاومت د نورو مشرانو ترڅنګ ځان، هېواد او خلکوته ځانګړی ویاړونه پرځای پریښودل، افغان مجاهد ملت د دې ویاړونو درناوۍ کوي اوپرهغې ویاړی، له دې امله هر کال دثور اتمه نیټه په ځانګړو او پرتمینو مراسمو سره لمانځل کیږي او پر دې سر بېره، د جهاد او مقاومت د شهیدانو او د هغوی د درنو کورنیو د احترام لپاره هر کال د سنبلې اتلسمه د شهیدانو د ورځې په نامه لمانځل کیږی. مونږ د شهیدانو له ارمانونو سره یوځل بیا ژمنې په ځرګندولو سره د هېواد ټولو شهیدانو روح ته دعا کوو.

به مناسبت پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی کشور شهید احمدشاه مسعود

سر بلند کن، قهرمان!

احمد رضا هندوکوهی

سردار سرسپردهء آزادی! سر بلند کن؛ سر بلند کن و دریای دلتنگی ما را در آستانهء درد و دریغ به تماشا نشین.

سر بلند کن و برف شکوه مقاومت را بر گلدسته های آسمان سای "هندوکش" به نظاره بر آ، که چگونه جویبار جویبار آب می گردد. سربلند کن یل نامور! و از چشم انداز "دالانه" به گلبهار خیره شو.

نگاه کن؛ دوشیزه گان باوهء کوهستان در جواری زارها آتش افروخته اند تا برای تو شیره بریان کنند.

هان؛ نگاهت را برمچین، دوربینت را بردار و "متک" را تاپل "صیاد" وارنداز کن، بنگر که دودریا چگونه غریوان و کفزنان برایت ترانه می خوانند، ترانهء آزادی را.

و با سماع رندانه به سوی مشرق می تازند تا سراغ عیاران رفته را از آفتاب پرسند.

بیا با هم به تماشا رویم:

آنک شکاریان پیر با "کمان های فرنگی" در دوکنار پل صف بسته اند و ماهی گیران نوجوان مجمعه بر کف ایستاده اند، تا ماهی بریانی برداری.

نه، نمی ایستی. تو همواره همین گونه بوده ای، ایستادن هرگز برایت معنای خوشایندی نداشته است.

مرد دریا خصال! چه بزرگ و شکوهنده یی، آنک پژواک گامهایت با غریو دریا می آمیزد و ماهیان کوچک، نامت را از دریا می پرسند. آنسوتر را نگاه کن! سالخورده زنان "عبدالله برج" سرها را از پنجره ها بیرون آورده اند، تا عبور سبز پلنگینه ات را دعای مادرانه فرستند.

بشنو؛ صدا می زنند: "چشم دشمنت کور"!

آری، می رویم درامتداد همین جاده که به فرودگاه مینجامد، به فرودگاه نظامی بگرام". بگرام" را نگاه کن که هنوز میدان گاه سینه اش سنگینی نبرد را تحمل می کند و اینک نشیمن گاه جنگنده های (یو، اس، ای) گردیده است.

براین تانکها و زره پوش ها نگاه کن، مانند آن چیزهای قدیم نیستند، اگرچه روی این ها نیز آدم های چشم آبی قرار دارند.

سخت بر آشفتی، عزیز! خشمت را نگاه دار که دیدنی ها و شنیدنی های بی شماری از این گونه درراه است.

نگاه کن! قرارگاه "فرقهء چهل" به ارث برده شده است، و همه سنگرهای مقاومت را آب برده است، زیرا فرماندهان و چریکان چابک، یک یک در دام دالر گیرافتاده اند.

"دوسرکه" و "ماشین آب" دیگر از زبان ها افتاده اند، زیرا خون سپاهیان گمنام خط، پنج بار گل بر آورده است.

قهرمان! سیرما به سوی پایتخت است. مرا ببخش اگر پیشحرفی می کنم، زیرا می دانم تو دیگر از فرمان و فرمانده بیزاری. به همین دلیل هم کلاهت را برای همیشه کنار گذاشته یی.

آنک "تخت استالف" که دشمنان زیبایی به عنوان مسند بلند "کلاه شعار" توآن را آتش زدند.

اینک زادگاه "کلکانی"؛ آن آزادهء عیار. کلکان "حبیب الله" که دشمنان دین رسول الله، برهمه تاکستان هایش شیار کشیدند و مادران جوان رز را در انتقام از همه "حافظ" خوانان "شمالی" گیسو بریدند، تا باز در چه زمانی از "کلک عروس" اش "کنگینه" سازند.

از "گذر" می گذریم، چرا که دیگر گذری ها به شیرینی "حسینی" کمتر مینديشند و کبوتران سرگردان گذر در دامنهء شهر لانه ساخته اند. اینک دامنهء "چمتله" و بناهای مجلل کاشی کاری، که ارزش هرکدام آنها به دالر محاسبه می گردد.

واه؛ که در نگاه مسافران روستایی جاده چه قالب های خیره کننده دارند، اما به تعبیر استعاری شاعر محتوای شان پوک و بی مایه است. و به اشعاری می مانند که همه استعاره ها و تصویر های شان از دیگران به عاریت گرفته شده است.

قهرمان عزیز! می دانم خشمگینی و دیگر از شاعر هم خوشت نمی آید. این را می گذاریم؛ به تمثال بزرگت نگاه کن که بر اریکهء کوتل در اندیشه فرورفته است؛ و نگاه کن که عابران جادهء شمال چگونه عاشقانه به آن سلام می فرستند.

من بر آشفته گیت را درک می کنم و مخاطب خشمت را در خطوط پریشان پیشانی پر آژنگت باز می خوانم: "قوماندان صایب"!!!

دریغا؛ که فراموش کرده اند: از این جاده عقب نشستن را، دوباره به جبهه پیوستن را، خط اشکستن را. این مجمع از روزگار نیاموختگان، این ناپخته سوخته گان!

بیا از کوتل فرود آییم.

"شهر بی قهرمان"؛ آه، که چه دلگیر است نبود قهرمان برای حماسه پسندانی که در بحر متقارب خون، سپاهینامه ها نبشته اند.

کابل دگرگون شده است، پس از آن که فصول باران خمپاره و نیش" زنبورک" بررخسار گندمی اش داغهای جاودانی گذاشتند و پس از آن که سال های دره و دار پیکر گلوله خورده اش را، در چارراه زمان به نظارهء جهان گذاشت، اینک دگرگون شده است؛ در حجم و درکثافت، در پیکر و در قامت.

از "پروژهء پنج خیر خانه" تا "کوچهء بارانه"، از "هوتل پروان" تا "دوراهی پغمان"، از حواشی "پل سرخ" تا حوالی "پل چرخی"، از "جادهء ریشخور" تا "شهرک شیرپور" بازسازی جریان دارد و هی سر هی بلند منزل است و "بنگله" هایی با روزنه های کوچک.

از این رو "کمپنی چرات" روز تا روز به صادرات خود میفزاید، زیرا کارخانه های سمنت "جبل السراج" و "دهنهء غوری" را سالها پیش فلج نموده اند.

نازنین قهرمان! روزگاری خشمت چه توفنده بود؛ برای دشمن و چه شکوهنده می نمود برای دوستان. از این جهت شاعر خشمت را ستاینده ماند.

شاعر باتو، قرابت دیگری ندارد، شاعر باتو پیوند شعری دارد و هر آن گاه که عطش عصیان بر روانش مستولی گردیده است، به غزل قصیدهء یاد تو پیوسته است وسرود اهورایی سرداده است.

آخر شعر چیزی است شبیه شکن های کاکلت و چیزی هم مانند کلاه کجت و چیزی نیز همگون وقار پیامبرانه ات.

اینک با شاعر خویش بخوان: تلخ تلخ نگریستن را، گریستن را و تکرار کن خوشه خوشه درد چیدن را، فریاد بر آسمان کشیدن را.

صبر کن قهر مان! برایت خواهم گفت، این همه منزل روی منزل و رنگ روی رنگ و نقش روی نقش مال کی هاست؟

دراین شهر شاه نشین، هربنای نوی که آفتاب همسایه را بلعیده است؛ مال "خانی" است و هربلند منزلی که پاره یی از حریم جاده را به خود تراشیده است؛ ملک "صاحبی".

بمانند پایگاه ها و جایگاه های تاجران جهانی، که از سفرهء یک هوتل ویران، لقمهء بیست ساله بر می دارند.

قهرمان، پیشتر آ! دیدنی های فراوانی ترتیب دیده اند. در همین جا در هوتل زنبق، بایست.

زیرا استقامت مشرق برای ما مسدود است، و دیگر نمی توانیم در "هوتل آریانا" شب شعر برگزار نماییم. دلیلش برای من روشن نیست.

شاید برادران نصرانی نمی خواهند خاطرهء داربست چارراه، مسلمانان را بر آشفته سازد.

زیرا مردی که آن سال ها در جزیرهء چارراه به دار آویخته شد، تجسمی از صلیب را می ساخت.

یار شاعر! می دانم که حالا دیگر از شعر هم خوشت نمی آید.

زیرا اکنون به "یقولون ما لا یفعلون" بیشتر مینديشی.

زیرا فرماندهان ناکاره و بدکاره، به چنان تماشایت نشاندند که تصور می نمایی، سپاهیان سرانداز نیز، به شاعران پرگفتار بی کردار مبدل گردیده اند.

اما یارعزیز! بیا به آخر سورهء شعرا× برسیم. به شاعرانی که با تمامت ایمان توصیه به حق را از یاد نبردند و "خامش" نکردند و "فرمان" نشکستند.

بیا باهم به شاعرانی برسیم که مرگ برایشان در هر زبانی مفهوم مشترکی دارد. به شاعرانی برسیم که مرگ در نگاه آنان در هر کنج و کنار جهان دستبرد یگانه یی دارد.

مرگ در پنجوایی، مرگ در فلوجه، مرگ در قانا، مرگ در غزه، مرگ در سری نگر و مرگ در بمبیی و مرگ در مرکز تجارت جهانی.

بیا با شاعرانی باشیم که مینديشند؛"

وقتی در گوشه یی از جهان، انسانی به خاطر کینه و حرص انسان های دیگر کشته می شود "تووریزم" تعریف می یابد.

بیا با شاعرانی باشیم که مرگ درختان را فریاد کرده اند.

سربریدن تاکستان را در "شمالی"، فروشکستن خرما بنان را در "بصره" و به خاک افتادن انارستان را در "ارغنداب" وتباهی باغچه سیبی را در "بیروت."

برگفتم عزیز؛ ببخشا! تو که خود لب بربسته یی و دیگر حتا از الفبای زبان نیز بیزاری. زیرا از مصیبت بزرگ "زبان" در این سرزمین بیشتر از من می دانی.

اما باز از شاعرمی شنویم که: "همدلی ازهمزبانی بهتر است"

اما این هم برایت شگفتی زا می نماید، چرا که می پرسی "کو دلی برای همدلی؟" زیرا "بردل ها مهر است و برزبان ها مهر است".

بگذار! از این شاعرانه ها می گذریم.

اینک "جادهء شهید..." و مینار شهید در دل چارراه. چارراهی که در سه مسیر آن اجازت عبور است و مسیر چهارم خط راهداری می خواهد و رفتار مارپیچ. زیرا به سوی جنوب موانع (یو، اس، ای) گذارده اند. برگرد که لهجه ات غریب است و گریبانت بوی آزادی می دهد.

امتداد جادهء شهید به سمت شمال را خود می دانی که به نقطهء آغاز و انجام پرواز می رسد. قهرمان! تلخ و بر آشفته یی؛ و می دانی که امتداد چار راه به سوی شرق در راست به "مسلخ" و در چپ به "زندان" منتهی می گردد.

این ها را بگذار؛ آن ها را نگاه کن، آنچه در خیالت نمی گنجید. ردیف پرچم های رنگ رنگ با نشان های گونه گون.

خشملرزه ات را نگاه دار قهرمان! همه حکمت در "کلاه کج" بود.

کج شکوهمندی که راست برخاک افتاد. اکنون "سرهای بی کلاه"، "سرهای خمیده" خالی از شان و نشانند.

برگرد که چون شاعر دیوانه خواهی شد. نی! به آن سو نی. سلام برآن خانه زیرا بر دروازهء آن، سگ های فرنگی مامور گردیده اند تا دهان آدم ها را بو کنند

سردار آزاده!

در مورد اجرای بیان نامهء "بن" می گویند: برنامهء خلع سلاح اجرا گردید. از این است که تفنگداران مدارس در جنوب، معلمان مکاتب را سرمی برند. و برای قاتل معلم دعوتنامهء بهشت می دهند.

•سرود ملی ـ قومی افغانستان رسما پخش گردید. که محتوای آن را نامهای سیزده قوم و دو بار تکبیر می سازد.

گماشته گانی در پارلمان، از روی همدردی با رأی دهندگان، حاضرند سوار موتر دولتیی گردند که ارزش آن فروتر از ده هزار دالر است.

زیرا "کروزین" های شخصی شان بالاتر از یکصد هزار دالر ارزش دارد.

•دولت ها و حکومت ها درگذشته، از شاهی تا جمهوری و از دیموکراتیک تا جهادی و امارتی، آلوده با فساد اداری بوده اند؛ از این جهت فساد در ادارات دولت جمهوری اسلامی یکی از شگردهای مدیریت را می سازد.

حقوق زن در همه عرصه ها، چنان رعایت می گردد، که حتا زنان بدکارهء خارجی می توانند در "گیست هوز" ها با مردان دوش به دوش و آغوش در آغوش سرگرم "کار" باشند.

•پولیس ملی حافظ منافع مردم است. از این جهت دزدان در روز لباس پولیس را به تن می کنند.

•برای جبران کمبودی افسران مسلکی و ارکان حرب، که طبق برنامهء "بن" "دی، دی، آر" شده اند؛ حالا مشاوران خارجی اردوی ملی در ولایات مرزی به ایجاد کندک های قومی دست زده اند. تا در کشتزارهای خشخاش به تمرینات نظامی بپردازند.

•موسسات غیر دولتی، در بازسازی افغانستان نقش مهمی داشته اند.

زیرا با جذب دختران زیبا، آن ها را از شر کانکور دانشگاه نجات می دهند. بماند این که در درون ساختمان هایشان چه می گذرد و اجاره داران امور حساب اسهام خود را از آنان چگونه دریافت می دارند.

قهرمان!

روزگار در سراسر این سرزمین چنین و فربه تر از اینچنین است.

دریغا؛ از پنجشیر تا پنجوایی، از اونی تا واخان، از جوزجان تا بامیان، ازسپین بولدک تا تورغندی، از کلفگان تا ارزگان، از قندوز تا گردیز و از فاریاب تا ارغنداب، در جویچه های باور گل آلود می رود و کشتزار های امید خشکیدن گرفته اند.

سپهسالار!

جنگ پایان نیافت. جنگ پایان نمی یابد. جنگ را پایان نمی بخشند.

سخن "سفید و سیا" این است که: "جنگجویان و تووریستان از آن سوی مرز به افغانستان فرستاده می شوند".

اما این ملکان بین المللی حاضر نیستند، باری گوش فرستندگان ترور را در آن سوی مرزهای افغانستان تو بدهند.

بدین گونه ما وهمه مردمان دست بریدهء جهان "استحمار" می شویم.

قهرمان! پنج سال بی تو؛ بی تو، پنج بار کلنگ‌ها آسمان سالنگ را عبور نمودند.

بی تو، پنج بار پرستوها بر شاخه های جنگلک فروردین را فریاد زدند.

بی تو، پنج بار عندلیبان دگرگونی فصل را در لطافت فرخار تلاوت نمودند.

بی تو، پنج بار گل سرخ در دامان مزار پرپر شد.

بی تو، پنج بار فالیزکاران خربوزه های انتظار را از بوته برکندند.

بی تو، پنج بار "عیدی مود" گاوچران، با هی هی و هیهاء تلخان تازه خورد.

بی تو، پنج بار "سخی مامد" باغبان دوشاب تازه به کابل آورد.

بی تو، پنج بار مادیانهای "ارباب سفر" کره هایس مند زاییدند.

بی تو، پنج بار در گلغندی، سفره های شراب از گل تازهء ارغوان رنگین گشت.

بی تو، پنج بار در کابل، درخت گرسمس گل آویز گردید.

بی تو، پنج بار شقیقه های سیاه خاواک سپید شد.

سپهسالار عزیز!

بازگشت می کنیم. آنک سریچه و سراچه ات. برای بی خوابی هایت فرصت خوبی بازیافته یی.

آرام کن. من از همین جا با تو پدرود می گویم

هان! از این دیدار به یارانت نخواهم گفت: زیرا دیگر حتا کلاه همرنگی با تو را نیز برسر ندارند. و اینک برای پنجمین بار اژدهای سنبله در کمین گاه خواجه بهاوالدین ایستاده است و من دور از قلمرو هندوکش، تلخ و بیهوده فریاد می زنم:

سر بلند کن، قهرمان!

---

*مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل شایسته انجام دادند و خدا را بسیار یاد کردند وبعد از آنکه مظلوم واقع شدند طلب نصرت نمودند.

و به زودی ستمگران خواهند دانست که به کدام دگرگونگاه دگرگون میشوند.(آیهء ۲۳۷) آخر سورهء شعرا، قرآن مجید

از نامه های شهید احمدشاه مسعود برای استاد ربانی رهبر جهاد و مقاومت

برگرفته از کتاب نامه هایی از مسعود بزرگ

هو الله

جمعیت اسلامی افغانستان

امارت پروان و کاپیسا

دانشمند معظم استاد صاحب صدر جمعیت اسلامی افغانستان

السلام علیکم و رحمه الله و برکاته!

صحتمندی، موفقیت و طول عمر آن جناب را با جمله برادران مجاهد مرکز، از رب العزت نیازمندم. لله الحمد از طرف ما خیریت است و برادران مجاهد پنجشیری خدمت تان سلام می فرستند.

اما بعد: مطابق پیش بینی و قسمی که قبلاً به شما اطلاع داده شده بود، روس ها به تاریخ ۳۱ حمل دست به تهاجم عظیمی علیه پنجشیر زدند. ابتدا سه روز مسلسل پنجشیر توسط طیارات تی یو-۱۶، سو- ۲۲، سو- ۲۵ و ده ها هلیکوپتر مورد بمباردمان قرار گرفت و کوتل ها و مواضع سرکوهی مین پاشی شدند و در خلال این بمباران ها سه قرارگاه(چمالورده،حصارک و پارنده) علاوه بر بمبارد توسط طیارات بلند پرواز تی یو-۱۶ گاز پاشی گردیدند. بعد از مدت مذکور قوای دیسانت دشمن توسط صدها هلیکوپتر در سطح دره و قله های کوه ها و کوتل ها تا منطقهٔ بازارک پیاده شدند. و چند روز بعد هم با داخل شدن قوای موتر ریزهٔ دشمن به داخل دره تهاجم دشمن به دره های فرعی (قرارگاه ها) آغاز گردید.

تکتیک عمدهء دشمن در این حملهء استفادهء اعظمی از قوای دیسانت و به کار بردن طیارات جت و هلیکوپترهای زرهی در بمباران ها بود. دشمن در هر نقطه یی که می خواست، از سطح دره تا قله های پر از برف با صدها هلیکوپتری که در این جنگ استخدام کرده بود، نیرو پیاده می کرد و در هر محلی که با مقاومتی بر می خورد، اولاً آن منطقه را تحت فشار شدید بمبارد قرار می داد، و در حین بمباردمان به ده ها هلیکوپتر در اطراف نقطهٔ مقاومت افراد پراشوتیست پیاده می نمود.

تا حال از تعداد دقیق افراد مهاجم و قطعات مربوطهٔ شان اطلاع دقیقی ندارم. مگر تعداد افراد دشمن نسبت به سال ۶۱ که سی هزار عسکر در آن سهم گرفته بودند زیاد بوده و بین چهل و پنج هزار حدس زده می شود. قسمت اعظم قوای پیاده را عساکر روسی تشکیل می دادند که نظر به آرم ها و کتابچه هایی که از کشته شدگان آنها به دست آمده، اکثرا مربوط به قوای پراشوتی و زرهی روس بوده است.

ما که درست چند هفته قبل، از پلان وسیع روس ها تقریبا با جزئیات خبر شده بودیم بعد از مشوره به این نتیجه رسیده و مصلحت را درین دیدیم که دست به عقب نشینی تکتیکی بزنیم. روی این منظور قوت های خود را به سه دسته تقسیم کردیم.

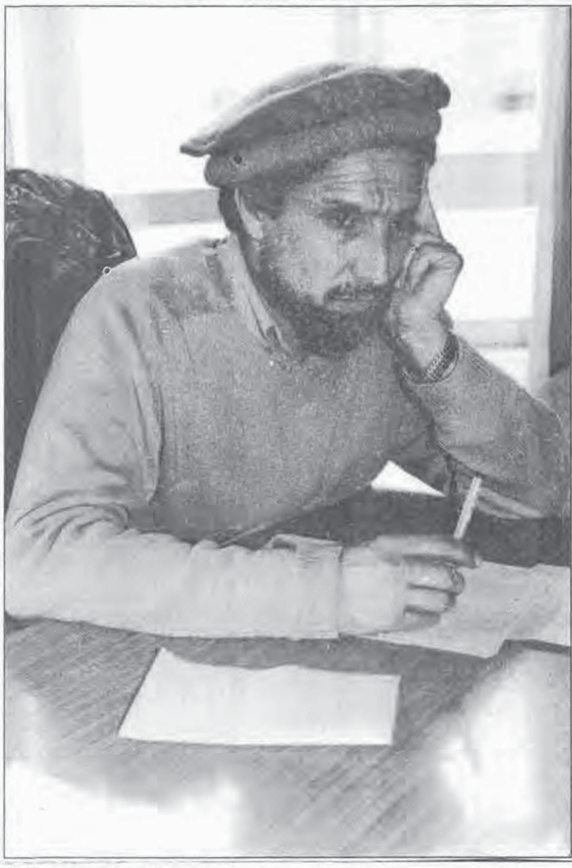
دستهء اولی که قسمت بیشتر قوای مان را تشکیل می داد، وظیفه داشت تا از شمال کابل گرفته تا صفحات شمال در طول شاهراه کابل- روسیه و بالای مراکز عمدهء روس ها چون بگرام، قلعهٔ سرخ، کیله گی... وغیره دست به عملیات پیشگیرانه بزنند.

دستهء دومی، در مناطق همجوار پنجشیر چون اندراب، خوست، کوهستان بقسم نیروهای ذخیره در نظر گرفته شده بودند. تا بعد از ختم بمباران ها و کمی هم مساعد شدن هوا، دوباره داخل پنجشیر شده و به دستهء سومی که وظیفهء آنها مین کاری، ترصد دشمن و در صورت امکان اجرای عملیات غافلگیرانه بالای دشمن بود، بپیوندند.

لله الحمد با وجود کمی فرصت، مساعد نبودن وضع جوی، ضعف اقتصاد، موجود نبودن بارگیر و صدها مشکل دیگر، موفق شدیم در ظرف چهل و هشت ساعت بدون این که دستگاه جاسوسی دشمن که شب و روز مراقب بود، کوچکترین اطلاعی به دست آورده باشد، چندین هزار مجاهد را با اسلحهء ثقیله و مهمات به صوب اهداف مختلف حرکت بدهیم.

عملیات پیشگیرانهء ما در شب بیست و هشت حمل با انفجار پل متک آغاز یافت و به تعقیب آن مطابق پروگرام، اهداف داده شده یکی بعد دیگری مورد حملهء مجاهدین ضربتی پنجشیر و مجاهدین محلی جمعیت و سایر گروه ها که قبلا با ایشان کار شده بود، قرار گرفت، در طی عملیات ها چندین بار بالای بگرام و قلعهٔ سرخ حمله صورت گرفت. جمعاً پنج پل منهدم گردید و به ده ها کاروان حامل پترول و مهمات دشمن مورد حملهء غافلگیرانه قرار گرفته و طعمهٔ حریق شد. راه ترانزیتی سالنگ به مدت دوازده روز مسدود گردید.

همزمان با عملیات های مذکور انفجار هایی در مراکز دشمن در کابل و بگرام صورت گرفت. برادران مجاهد کندز مدت ده روز و برادران تخار و مزارشریف مدت سه سه روز سرک ها را به روی دشمن بستند. هکذا بالای پوسته های دشمن در بدخشان عملیات های خوبی انجام دادند.

سکتگی در جریان عملیات ها در سالنگ شمالی، کیله گی و نهرین که در پلان عملیات در نظر گرفته شده بود، رخ داد. بعد از چند روز کوشش موفق شدیم در سالنگ شمالی و خنجان دست به عملیات بزنیم که از اثر آن یک کاروان حریق و کلوپ خنجان که یکی از مراکز روس ها بود، منهدم گردید.

اما در نهرین و کیله گی از سبب مخالفت های ذات البینی که خود از آن حتما خبر شده است عملیاتی صورت نگرفت و این امر به دشمن مجال داد تا با خیال راحت به اندراب و خوست یورش ببرد.

روی همرفته پلان عملیات پیشگیرانهء مان بالاتر از توقع پیاده شد و از اثرآن دشمن تلفات جانی و مالی شدیدی را متحمل گردید.

دشمن به تاریخ نهم به اندراب و سیزدهم ثور به خوست حمله نمود، تا ما را در خارج ضربه زده باشد، و مانع دخول مجدد مان به پنجشیر گردد.

عملیات ما در دفاع از کوه بندها، اندراب موفقیت آمیز بوده، صرف در خوست دشمن توانست موفقیتی به دست آورد. در اندراب روس ها یک بار کاملا به شکست مواجه شدند ولی بار دوم، با پیوستن اعضای حزب اسلامی در رأس (به سرکردگی) جمعه خان به دولت وضع دگرگون شد و کار به نفع دشمن انجامید.

یکی دیگر از علت های عمدهء ضربه خوردن مان در خوست و اندراب اکمال نبودن مجاهدین منطقه بود. زیرا با وجود ارسال مکتوب های پیهم، مرکز کوچکترین توجهی در اکمالات دو منطقهء فوق الذکر از خود نشان نداد.

عملیات دستهء سومی در داخل پنجشیر به یقین بالاتر از حد توقع نتیجه داد. مین های ضد تانک و پرسونل کار خود را در حق دشمن کرد و به صدها تن افراد و ده ها عراده تانک و موتر دشمن را از بین برد و نیز عملیات غافلگیرانهء گروپ های سی نفریی که در هر قرارگاه باقی مانده بودند خیلی درخشان بود. مجاهدین باقی مانده مخصوصا قرارگاه های حصهء دوم، شابه، حصارک، آبدره و فراج ضربات کوبنده یی به دشمن وارد نمودند که در جنگ های گذشته نظیر نداشته است.

بدین ترتیب مرحلهء اول جنگ که شامل عقب نشینی تکتیکی، عملیات پیشگیرانه... وغیره بود هشتاد فیصد با موفقیت اجرا شد. و طبق بر آورد دقیق طی عملیات ها در خارج پنجشیر جمعاً یکصد و شانزده عراده تانک و ماشین محاربوی و بیردم و پنجصد و پنجاه و یک عراده حامل تیل و مهمات و در حدود یک هزار افراد دشمن از بین برده شده اند. در داخل پنجشیر تخمین می کنیم تا دوهزار افراد دشمن (اکثرا روسی) و در حدود چهل عراده تانک و شصت عراده موتر دشمن نابود کرده شدند.

مطابق راپور طیاراتی که در پنجشیر، اندراب، سالنگ و میدان هوایی از بین رفته اند. جمعاً یازده فروند جت از نوع سو- ۲۲ و میک- ۲۱ و پانزده فروند هلیکوپتر می باشد.

تلفات مجاهدین در داخل و خارج پنجشیر (چه شهید و چه اسیر) در حدود پنجاه نفر و مردم عامه که اکثراً در اثر بمباران ها جان خود را از دست دادند و مخصوصاً زن ها و اطفال تا هفتصد نفر می رسد.

حریق قسمت اعظم خانه ها و از بین رفتن کشت و زراعت و تاراج شدن اموال مردم در پنجشیر ضربهٔ اقتصادی شدید دیگری است که جبران آن نا ممکن است.

بدین ترتیب جمع تلفات دشمن طی مرحلهء اول عملیات در حدود سه تا سه و نیم هزار کشته و زخمی و اسیر و تسلیمی، دوازده فروند جت و هجده فروند هلیکوپتر، یکصد و پنجاه و شش عراده تانک و ماشین محاربه یی و بیردم و شش صد و یازده عراده موتر می باشد. حال ما در مرحلهء دوم عملیات جنگی خود قرار داریم. اکثر مجاهدین مان تقریبا داخل قرارگاه های خود شده اند وجنگ و بمباردمان ها تقریبا همه روزه مانند گذشته در طول دره جریان دارد. مشکل عمدهء مان در مرحلهء دوم عملیات در این بوده است که ما خود را برای یک جنگ متحرک که در برابر تکتیک جدید دشمن کار آمد باشد آماده نکرده بودیم، چه فرصت اندک و امکانات کم بود. و منتهی ما توانستیم با عقب نشینی به موقع نیروهای خود را از تلفات نجات داده و به دشمن ضربهء کاری وارد کنیم.

مگر برای مقابله و شکست کامل دشمن وقت و امکانات جدید لازم بوده و است. به مجرد دخول مجدد در پنجشیر با بررسی قوا و تکتیکی که دشمن در پیش گرفته ما در شکل گروپ بندی خود تغییر آورده و تکتیک جنگی خود را نسبت به سابق کاملاً تغییر دادیم. با ترتیب جدید طوری که تجربه شد، بدون این که ما تلفات ببینیم، دشمن تلفات زیاد جانی را متحمل گردید.

و حال طوری که دید می شود دشمن از پیروزی خود مأیوس و از ادامهء جنگ خسته است. از خداوند امیدواریم که با گذشت زمان و با کارگیری تکتیک های جدید، مشروط به آن که مواد درخواستی مان مخصوصاً اسلحهء خفیف، مهمات و پول در دسترس مان قرار بگیرد، شکست دشمن قطعی خواهد بود.

خدمت توضیح بدهم که یگانه راه مقابله در برابر قوای دیسانت دشمن که در هر نقطه پیاده می شود و این که در یک قرار گاه دشمن با افرادی در حدود دو تا سه هزار نفر حمله می نماید، مؤثر ترین طریقه، جنگ متحرک است و داشتن افراد مسلح زیاد و این وقتی عملی است که ما مشکل مواد ارتزاقی، مهمات، البسه و ادویه را رفع کرده باشیم، در غیر آن دشمن با فشارهای مسلسل خواهد توانست مورال مجاهدین را ضعیف کرده ودر آخرین دقایق به مقصد ناپاک خود برسد.

تکراراً توجه تان را در ارسال کلاشینکوف، راکت آر، پی، جی- ۷، توپ ۸۲ ملی متری، مهمات، پول، البسه و ادویه خواهانم.

ما یک بار دیگر به لطف پروردگار از حملهء دشمن جان به سلامت برده ایم. نشود باز از اثر غفلت مقامات مسؤول، این پیروزی بزرگ خدای ناخواسته به فاجعه مبدل گردد. در آن صورت مسؤولیت دنیوی و اخروی آن در برابر خدا و ملت مانند گذشته به دوش مسؤول پشاور خواهد بود.

ما برای ادامهء موفقیت آمیز کارهای خود با دو مشکل عمدهء دیگر نیز دست به گریبان هستیم:

مشکل اول مسالهء مهاجرین است. شما می دانید که جمعا در حدود یکصد هزار نفر از پنجشیر، اندراب، خوست، سالنگ ها، کوهستان در حال مهاجرت به سر می برند. این مردم که همه چیز خود را از سبب رضای پروردگار ترک کرده و هیچ عاید دیگری در خارج از وطن خود ندارند و خانه و زمین و مواشی شان نیز از اثر حملات دشمن از بین رفته است. در حالت بسیار رقت بار به سر می برند اگر هرچه عاجلتر در حصهء کمک نقدی و البسه به مهاجرین اقدامی صورت نگیرد، وضع فاجعه آمیزی پیش خواهد آمد. چه دشمن تا حال با وجود پیش آمدها، تطمیع، فشار، حبس وغیره به هیچ نوع موفق نبودند. تا مردم را از ما جدا نماید و تحت قوماندهء غیر اسلامی خود در آورد. ملت ما به اندازهء کافی بالاتر از عصور این بار بیشتر از گذشته ایثار و فداکاری از خود نشان داده اند و به حق می توان گفت که نیمی از این پیروزی حاصل فداکاری و ایثار ایشان است.

مشکل دوم، حملات و راه بندی های حزب اسلامی است. اگر چه منصور آقا و قوماندان غیور بغلان، فرید خان و آمرین نجراب و کاپیسا با ما همکاری کرده اند و فعلا هم همکارند، مگر از ابتدای جنگ، راه های اکمالاتی مان توسط یکعده طرفداران شخص گلبدین حکمتیار مسدود بوده و متأسفانه یک تعداد قوماندانانی را که حکمتیار به پشاور خواسته بود تقریبا ده روز قبل همه را مسلح داخل پروان- کاپیسا ساخته بدون کوچکترین دلیلی جنگ بی امانی را که تا حال در جنگ های داخلی سابقه نداشت، بر علیه مجاهدین جمعیت در پروان به راه انداخته اند. ایشان نه تنها در طول جنگ ها همکاری نکردند. بلکه در اکثر جاها مانع عملیات ها شده و می شوند. امیدواریم در حصه هرچه عاجلتر چاره یی بیندیشید که وضع از این بدتر نشود.

در اخیر یکبار دیگر عطف توجه تان را در تهیهء مواد درخواستی جبهه، کمک به مهاجران و رفع معضلهء حزب اسلامی خواهانم. ناگفته نماند که قرار راپور روس ها عنقریب دست به تهاجم هشتم خواهند زد.

فعلا جنگ در اکثر قرارگاه ها شب و روز ادامه دارد. دشمن تلفات دیده می رود. چند روز قبل مجاهدین چالورده، فراج، آبدره، حصارک، شابه، پشغور، خنج، سفیدچهر و دشت ریوت در جنگ و گریزها در مقابل حملات کماندویی دشمن تلفات زیادی به دشمن وارد کردند. همه روزه یک تعداد از وسایط ثقیله دشمن توسط مین کاری های مجاهدین تخریب می شود. دشمن از خوست (مربوط بغلان) کاملا شکست خورده است.

با احترام

مسعود

۱۳۶۳-۴-۳

دولت و رسانه ها

پوهندوی عبدالعلی کوهی / استاد دانشگاه کابل

دولت به کمک رسانه ها، پویایی و مشروعیت خویش را حفظ می کند. دولت هایی که خود را دموکرات و خدمتگزار مردم معرفی می کنند، ناگزیرند تا فعالیت های خویش را در معرض دید مردم قرار دهند، تا مردم پیرامون عملکرد دولت قضاوت کنند.

برنامه های مشروطیت در سپیده دم قرن بیستم در افغانستان از طریق مطبوعات و اخبار در خورد مردم قرار داده شد. سراج الاخبار در زمانش به یک مکتب فکری تبدیل شده بود. با وجود آن که همهء مردم را تحت پوشش قرار نمی داد، فقط تعدادی از با سوادان و تحصیلکرده ها را در جریان پیشرفت های فکری اداری و تکنیکی کشورهای دور و نزدیک قرار می داد.

شهرت دههء دموکراسی فقط در موجودیت رسانه های دولتی و آزاد از نظر بعضی ها خلاصه می شود که مردم می توانستند، حوادث و رخدادها را به راحتی دریابند. اما آنچه در خط نشراتی مطبوعات مطرح است و قانون رسانه ها بر آن صحه گذاشته است، همانا موجودیت یک خط قرمز است که نباید رسانه ها از آن خط عبور نماید و آن پاسداری از حریم ارزش های دینی است، زیرا دین اسلام در حریم خود اندیشه های ضد خود را نمی پذیرد. رسانه ها می توانند اعمال یک رهبر دینی، یک زعیم سیاسی را مورد ارزیابی قرار دهد. اما این حق را هرگز ندارد که سخنان خلاف ارزش های اسلامی و ملی را پخش و نشر نماید.

وظیفهء رسانه ها، نه تنها اطلاع رسانی است، بلکه آگاهی بخشیدن به مردم نیز می باشد، افتراء، دروغ، بهتان و آستان بوسی و خدمتگزاری به محورهای قدرت از وظیفهء مسؤولیت رسانه ها به دور است. آزادی مطبوعات طرح اندیشه ها، تقابل اندیشه ها، مقایسهء طرز دید افکار و تشخیص راه صواب از ناصواب است، نه استهزاء، تحقیر و ایجاد نظام بی ارزشی و بی مبالاتی، دروغ، تفتین و بهتان روی مطبوعات را سیاه می سازد و ارزش آن را از حد یک بار شنیدن هم کاهش می دهد. تظاهرات در ولسوالی پغمان جنجال های ارضی، کشته شدن افراد، بی رویه بودن جلسات پارلمان، بی تفاوتی تنی چند از نمایندگان مردم در برابر نظرات ارائه شده، این ها همه وظیفهء مطبوعات است، تا برای مردم نشان دهد که در این محیط قانونگذاری چه می گذرد. در بازاری پر از جمعیت، در سرزمین دور دست، بمبی منفجر می شود و رشتهٔ زندگی صدها انسان را که نمی دانند، چرا باید در آن جا و در آن لحظه بمیرند، می گسلد.

چرا عده یی با بمب گذاری مردمی را می کشند، یا مجروح می سازند، چرا تعدادی از جوانان جان خود را برای نجاب دیگران فدا می کنند؟ این ها و ده ها پرسش دیگر از وظایف رسانه هاست که بدون کم و کاست پاسخ آنها را در اختیار مردم قرار می دهد. چرا در جامعهء ما زنان و کودکان بیش از همه قربانیان خشونت در خانواده هستند؟ چرا عده یی نمی توانند به دانشگاه ها راه یابند؟ چرا عده یی از جوانان تبهکار می شوند و دیگران اعمال انسان دوستانه انجام می دهند؟ عمل تبهکارانه چیست؟ عمل انسان دوستانه چیست؟ مهمتر از همه این که چرا این پدیده ها رخ می دهند؟ و این همه رفتار متنوع از انسان ها سر می زند؟ رسانه ها می توانند نمونه هایی از این دست اخبار را به اطلاع مردم برسانند و نظریات کارشناسان هر بخش را به نشر بسپارند.

مطبوعات گذشته از برخی موضوعات دیگر، با روش علمی(مبتنی بر مشاهده) نیز استوار می باشد، که با سیلی از واقعیت ها سرو کار دارد. مطبوعات می تواند جریان و رویداد های جهان مبتنی بر تصویر و مشاهده را برای مردم نشان

وظیفهء رسانه ها، نه تنها اطلاع رسانی است، بلکه آگاهی بخشیدن به مردم نیز می باشد، افتراء، دروغ، بهتان و آستان بوسی و خدمتگزاری به محورهای قدرت از وظیفهء مسؤولیت رسانه ها به دور است

دهد. هنوز تعصب و تبعیض گریبان ما را رها نکرده است، میلیون ها انسان از گرسنگی می میرند و جنگ های کوچک و بزرگ بر محورهای جهان حلقه زده است مراکز شرارت گوشه هایی از جهان را تهدید می نماید، برای نشان دادن

کی از شرایط و مؤلفه های جامعهء دموکرات، توسعهء آزادی، داشتن یک اپوزیسیون قوی و موجودیت مطبوعات آزاد و اپوزیسیونی است که در کنار دولت فعالیت می نماید. و دولت مکلف است تا زمینهء فعالیت های این رسانه ها را فراهم سازد و در برابر این رسانه های آزاد به رقابت بر خیزد در غیر آن ادعای حکومت دموکرات و مبتنی بر قانون اساسی که حقوق اتباع در آن تضمین گردیده است

اهمیت زندگی راه هایی زیاد وجود دارد که می توان در این راستا از مطبوعات استفاده کرد. ارگان های اساسی دولت در افغانستان از دموکرات ها و جریان های پرقدرت جهاد و مقاومت تشکیل گردیده است، به یقین این جناح های پر قدرت می خواهند، بر نفوذ خود در دولت بیفزایند و در تلاشند تا رسانه ها را در خدمت خویش قرار دهند، کسانی که در دستگاه دولت به آب و نان رسیده اند و نمی خواهند جانب دولت از سوی رسانه ها آسیب ببینند، به این باورند که جناح های پر قدرت جهاد و مقاومت در حکومت به شمول فرماندهان پیشین و نیروهای مسلح قومی در پارلمان حضور چشمگیری دارند. تظاهرات را در برخی از مناطق کشور بر ضد دولت به راه می اندازند، به تعقیب آن این فرماندهان پر قدرت خبرنگاران را لت و کوب می کنند و مورد سرزنش و اهانت قرار می دهند، تا بر بی کفایتی دولت سندی و مدرکی بوده باشد؛ زیرا این فرماندهان آیندهٔ خود را پایان یافته می پندارند و می خواهند، باری دیگر مورد اعتماد دولت قرار گیرند. به گونه یی که چنین رخدادها ظرف سال های اخیر بارها تکرار گردیده است.

پس چه باید کرد؟ آیا رسانه ها در برابر اعتراضات مردم که مورد بی مهری زورمندان قرار گرفته اند، سکوت اختیار نمایند؟ و یا به وظیفهٔ اطلاع رسانی خویش بپردازند؟ شرایط و اوضاع جهان و منطقه ایجاب می نماید که مطبوعات مطابق اصول و خطوط پذیرفته شدهء قانون مطبوعات عمل نماید در غیر آن ادعای جامعهء باز، دموکراسی، حقوق بشر جایی بحث در افغانستان ندارد.

گرچه حاکمیت ها برای تأمین مصلحت نظام، فرمایش هایی را در حالت های جنگ و غیر طبیعی اعمال می نمایند اما این حالات فوری و زود گذرند و نمی توانند تمامی فعالیت های جامعه را تحت کنترل قرار دهند، و تنها در حوزه سیاسی و جنگی محدود خواهند بود.

یکی از شرایط و مؤلفه های جامعهء دموکرات، توسعهء آزادی، داشتن یک اپوزیسیون قوی و موجودیت مطبوعات آزاد و اپوزیسیونی است که در کنار دولت فعالیت می نماید. و دولت مکلف است تا زمینهء فعالیت های این رسانه ها را فراهم سازد و در برابر این رسانه های آزاد به رقابت بر خیزد در غیر آن ادعای حکومت دموکرات و مبتنی بر قانون اساسی که حقوق اتباع در آن تضمین گردیده است، بی مورد خواهد بود. یکی از دست آوردهای بالنسبه قابل یاد دهانی در اداره های بعد از اجلاس بن در افغانستان موجودیت رسانه های آزاد در افغانستان است، به گونه یی که دیده می شود، هرچند به طور نه چندان زیاد، اندیشه های مختلفی را بازتاب می دهد و اعمال دولت و کارکنان ارشد آن را مورد جراحی قرار می دهد و گاهی خبرنگاران و برخی از رسانه ها مورد خشم زورمندان قرار می گیرند.

وقتی یکی از تلویزیون ها تصویر تنی چند از نمایندگان مردم را در پارلمان در حالت خواب نشان می دهد و یا بی تفاوتی آشکار آنها را در برابر تصامیم مهم نشان می دهد، عده یی تالار را ترک می کنند و به این رسانه فحش نثار می کنند، آن را دشمن پارلمان، مردم و اسلام می خوانند، فهمیده نمی شود که حرکت این تلویزیون چه پیوندی با دشمنی به پارلمان و وطن دارد. در حالی که این تلویزیون فقط وظیفهء خود را انجام داده است و چند نمایندهء مردم را از خواب خرگوشی بیدار کرده است.

ازدیاد کشت مواد مخدر در افغانستان

ابوبکر سبزوار

کمسیون مبارزه با مواد مخدر سازمان ملل متحد در گزارش اخیر خود از ازدیاد تولید کوکنار در افغانستان خبر داده است. طبق این گزارش تولید کوکنار افغانستان امسال در مقایسه با سال پار ازدیاد بیش از پنجاه درصد را نشان می دهد.

حلقات تصمیم گیرنده در افغانستان برای جلب توجه جامعهء جهانی به این امر مهم، برای نخستین بار در افغانستان وزارتی بنام مبارزه با مواد مخدر را اساس نهادند و معینیتی هم در وزارت داخله به همین نام وجود دارد اما اکنون مشخص شده است که مصارف گزاف مقامات این وزارت با موتر های گرانقیمت وسفر های داخل و خارج، فتوا گرفتن ها از شورای علما و چاپ ملیونها پوستر رنگی در مذمت از مواد مخدر تاثیری بر جلوگیری از این پدیدهء شوم نداشته و افغانستان کماکان در فهرست بزرگترین کشور های تولید کنندهء تریاک در جهان باقی مانده است. مسأله یی که برای وجههء افغانستان در سطح جهانی سخت زیان آور است.

رئیس جمهور کرزی که از ازدیاد تولید تریاک در سال زراعی جاری(سال زراعی لز سال عادی فرق دارد و شامل ماههائی از سال گذشته نیز است که کوکنار کشت می شود و در سال بعد به بهره برداری می رسد) آگاه بود، قبل از اینکه گزارش سازمان ملل متحد به نشر برسد، پیشدستی کرد و جامعهء جهانی را متهم نمود که در مبارزه با مواد مخدر افغانستان را یاری نداده است.

البته قبل از فرا رسیدن سال زراعی جاری برای کشت کوکنار، والیان ولایات مختلف اعلام کردند که با کشت کوکنار به شدت مبارزه خواهند کرد و در هر ولسوالی که کوکنار کشت گردد، نه تنها کشت را از میان خواهند برد بلکه ولسوال و قوماندان امنیهء ولسوالی مسئول خواهند بود و مورد پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت. اما بعد از آن نه متخلفین مجازات شدند و نه کوشندگان راه مبارزه مورد تقدیر قرار گرفتند.

در تلویزیون برنامه هایی تبلیغاتی علیه کشت کوکنار به نشر رسید که زعفران را به عنوان کشت جایگزین کوکنار معرفی می کرد. اما زعفران برای اکثریت دهقانان کشور گیاهی ناشناخته است که باید در قدم اول به معرفی و چگونگی کشت آن برای دهقانان توجه شود. نکتهء مهم دیگر دراین راستا، یافتن بازار مطمئن برای زعفران افغانستان است که این کار در توان دهاقین کشور نیست. وزارت زراعت باید در کنار تهیهء پیاز زعفران برای دهقانان، باید این اطمینان را بدهد که تولید آنان را به قیمت معین خریداری می نماید. اما با توجه به سیاست اقتصادی بازار در کشور، به نظر می رسد که این کار نیز امکان پذیر نیست.

دولت ناامنی ها در جنوب را عامل مهم ازدیاد تولید تریاک می داند که در حد خود دلیل موجهی است اما در سطح بین المللی در مورد دست داشتن اراکین دولت افغانستان در تولید و قاچاق مواد مخدر به حدی تبلیغات صورت گرفته است که سایر عوامل را تحت الشعاع قرار داده است. انتونیو ماریو کوستا رئیس مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل متحد گفته است که در پارلمان افغانستان نیز عده یی از قاچاقچیان مواد مخدر حضور دارند.

این گونه اتهامات بدون اینکه نامی از کسی برده شده باشد، مبارزه با مواد مخدر را دچار سردرگمی ساخته است. بسیاری به این باورند که تا چنین اشخاص در دم و دستگاه دولت وجود دارند، نمی توان مبارزه با مواد مخدر را به صورت موفقانه به پیش برد. وزیر مبارزه با مواد مخدر هم به این مسأله اشاره داشت اما گفت که بدون سند نمی توان کسی را دستگیر کرد.

امریکا در جنگ علیه تروریسم، افراد را حتی از کشور های اروپایی می رباید و به زندان می اندازد در زندان های امریکا در خارج از این کشور هزاران نفر بدون محاکمه زندانی اند. کسانی پس از سپری نمودن سالها زندان آزاد می شوند، که ثابت می شود گناهی نداشته اند در حالی که دولت افغانستان همیشه اعلام می نماید که تروریسم از مواد مخدر تغذیه می کند ولی هیچ کس را رسما به این کار متهم نکرده است. امریکا نیز قاچاقچی مواد مخدری در زندان گوانتانامو ندارد.

امریکا قبلا بشیر نورزی را به اتهام اینکه در قاچاق مواد مخدر دست دارد، دستگیر کرد اما تا کنون از جریان محاکمهء وی نیز اطلاعی در دست نیست. اگر وی واقعا این کاره بوده است حتما همدستانی داشته که باید نام آنان را افشا کرده باشد.

عدم افشای فهرستی که گفته می شود افراد بلند پایهء دولتی در آن دست دارند موجب بدنامی دولت آقای کرزی است. آقای کرزی جامعهء جهانی را به سهل انگاری در مبارزه با مواد مخدر مقصر می داند و آنها هم مقامات دولتی و حتی پارلمان افغانستان را دست اندرکار این تخلف می شمارند. کار مبارزهء جدی با مواد مخدر هم معطل فیصله شدن این کشمکش است. از آنجایی که از وضع موجود، مافیای مواد مخدر بیش از هر جانب دیگر سود می برد، آیا در این کشمکش هم دست مافیا دخیل نخواهد بود؟!

اسرائیل جزیره یی کوچک در اقیانوس کبیر مسلمانان!

تقوی جارالله

یهودیان در سراسر جهان حدوداً سیزده میلیون جمعیت را تشکیل میدهند که از آنجمله چهار میلیون در اسرائیل ، شش میلیون در آمریکا و بالترتیب پاره های پراگندهء دیگر در کشورهای اروپائی و روسیه و خاورمیانه به سر می برند.

ایالات متحدهء آمریکا یگانه حامی قدرتمند و مطمئن یهودیان در جهان به شمار می رود. یهودیان در ایالات متحدهء آمریکا از مجموع ۲۸۰ میلیون جمعیت این کشور ۲٪ را تشکیل می دهند و همین ۲٪ تقریباً ۸۰٪ اقتصاد آمریکا را در دست خود دارند . در حالی که ایالات متحدهء آمریکا با داشتن تقریباً ۵٪ جمعیت روی زمین (از مجموع شش هزار میلیون جمعیت چند سال قبل جهان ۲۸۰ میلیون) ۲۴٪ اقتصاد کل جهان را در خود جای داده است. تنها در شهر نیویورک ایالات متحده که یکی از شهرهای مهم جهان به شمار می رود دو میلیون یهودی زندگی دارند. به همین دلیل است که شهر نیویورک در روزهای اعیاد و رخصتی های یهودیان بی رمق و تعطیل به نظر می رسد. حال آن که روزهای رخصتی یهودیان جزء رخصتی های رسمی دولت آمریکا نیست.

یهودیان در میان ابناء نوع بشر ، جماعت عجیب و دارای خصایل منحصر به خود و تفاوت های بارز و استثنایی نسبت به دیگران هستند . در زندگی روزمرهء شان با هیچ کسی جزء خودشان محشور نیستند مگر این که منافع شان اقتضاء نماید. با یک نوع نخوت توأم با کراهیت و نفرت نسبت به دیگران برخورد دارند . والدین یهودی از رفتار و اخلاق فرزندان شان جداً مواظبت نموده و از تأمین رابطه و علائق فرزندان شان با دیگران حتی الامکان جلوگیری می نمایند. از نظر انضباط اقتصادی و صرفه جویی هیچ طایفه یی در روی زمین به پای یهودیان نمی رسد. به ندرت دیده شده است که بزرگترین سرمایه دار یهود بیشتر از دو و یا سه دست لباس داشته باشد . یک نفر یهودی تا آخرین حد ممکن از یک بوت و معمولا بوت با رنگ سیاه استفاده می نماید. این طایفه با این خصوصیات زمینه ساز پیدایش بزرگترین حوادث در تاریخ آدمی است. کشور اسرائیل از بدو ایجاد، در سال ۱۹۴۸ تا کنون عامل و کانون انواع تنش ها و بحران های سیاسی و اجتماعی در منطقه شمرده می شود. یهودیان چون به دیگران به نظر حقارت و عداوت می نگرند و آن گاه خود را در اقلیت احساس می نمایند همیشه به نیرنگ و تزویر و خدعه متوصل شده و بیشتر به فعالیت های فکری می پردازند، ازین رو مطبوعاتی و نظریه پرداز و دانشمند و وکیل و حقوقدان بار می آیند.

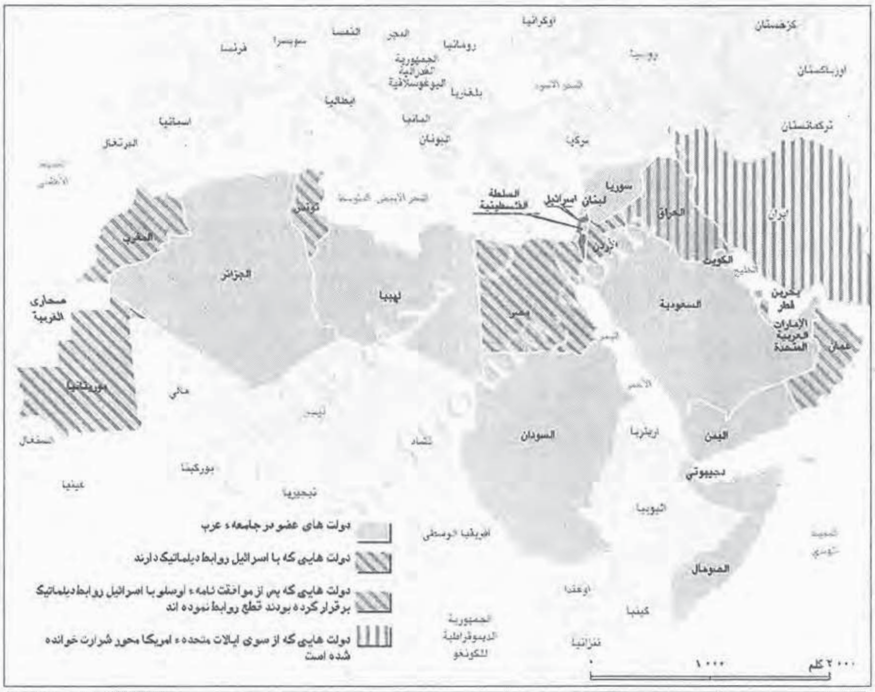
یک پرسش در طول تاریخ، همیشه متوجه قوم یهود بوده است. این که: چرا حس برتری جویی و زمینهء قدرت یابی در هر قوم که تقویه گردد، لاجرم در مرحلهء اول با قوم یهود در می افتد و به تبع آن وارد درگیری های گوناگون و از آن جمله درگیری قوم زدایی و نسل کشی می گردند؟ چون قوم یهود نهایت تبعیض گرا و تفوق طلب است، طبیعتاً حساسیت طرف مقابل را بر ضد خود زودتر بر می انگیزد. یکی از دلائل اساسی قتل عام یهودیان در دوره های پیشین توسط رومی ها و بخت النصر و در دوره های پسینی توسط نازی های هیتلری همین فلسفهء خود برتر بینی یهودیان و تحقیر دیگران می باشد.

بعد از جنگ دوم جهانی اولین دولت یهودی در تاریخ به نام اسرائیل به حمایت کشورهای غربی و فاتح جنگ به ویژه ایالات متحدهء آمریکا و اتحاد شوروی سابق در عمق سرزمین های اسلامی تأسیس گردید . این دولت اولاً قرار بود در یکی از مناطق سرزمین آفریقا و احتمالاً در ساحه یی که امروز اوگاندا موقعیت دارد و یا در یکی از گوشه های آمریکای لاتین تأسیس گردد ، اما بنابر دلائل و ملحوظات گوناگون سیاسی و عاقبت اندیشی ها و مقاصدی خاص که کشورهای بزرگ دنبال می نمایند، ترجیح داده شد که این دولت در عمق سرزمین های اسلامی و عربی و در نقطهء آشوب خیز و تلاقی و تضارب ادیان بزرگ و معابد و مساجد پیروان شان به وجود آید. مجموع سکنهء کشور اسرائیل تا چند سال قبل از چهار میلیون تجاوز نمی کرد. در حالی که مسلمانان یک میلیارد نفر و ۲۵۰ مرتبه بیشتر از جمعیت اسرائیل هستند.

از جملهء یک میلیارد مسلمان روی زمین دوصد میلیون آن عرب و از جملهء ۵۳ کشور اسلامی در جهان، بیش از ۲۰ کشور آن متعلق به اعراب است. دولت اسرائیل با این حدود و جمعیت که دارد به سان جزیرهء کوچک در میان اقیانوس کبیر مسلمانان جلب توجه می دارد. از روزی که دولت اسرائیل در منطقهء خاورمیانه تعبیه و بر ساکنان اصلی و بومی آن اجباراً تحمیل گردیده است ، تا کنون آتش جنگ میان مردم مظلوم و آزادیخواه فلسطینی و دولت متجاوز اسرائیل مشتعل بوده و چند بار اقطاب قدرت های بزرگ را به آستانهء جنگ سوم جهانی کشانده است .

تا شروع تازه ترین جنگ اسرائیل و اعراب؛ و یهودیان و مسلمانان در یک ماه گذشته تحت نام جنگ اسرائیل و حزب الله لبنان تصور عمومی در سطح جهان چنین بود که : اسرائیل یک ماشین جنگی خطرناک و دارای زراد خانهء اتمی در منطقه بوده و با توجه به نتائج چند جنگ تمام عیار که در برهه های گوناگون زمانی با کشورهای مقتدر عربی نظیر جنگ شش روزهء اعراب و اسرائیل و حمله به مصر و عراق و سوریه داشته است ، شکست ناپذیر می نماید .

جنگ یک ماههء اخیر و آتش بسی که میان حزب الله لبنان و دولت اسرائیل برقرار شده است ، این تصور را دگرگون ساخت و امید و اعتماد به نفس و باوری جدید به مسلمانان بخشید . این جنگ از نوع جنگ های سادهء نزاع های مرزی و اقتضائات منافع ملی ... و غیره نیست ، این جنگ ادامهء همان جنگی است که در طول تاریخ میان ظالم و مظلوم ، اشغالگر و آزادیخواه جریان داشته است.

از جملهء یک میلیارد مسلمان روی زمین دوصد میلیون آن عرب و از جملهء ۵۳ کشور اسلامی در جهان، بیش از ۲۰ کشور آن متعلق به اعراب است. دولت اسرائیل با این حدود و جمعیت که دارد به سان جزیرهء کوچک در میان اقیانوس کبیر مسلمانان جلب توجه می دارد

وزارت خارجه پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی ...

ما همان گونه که مسعود شهید به تأمین عدالت اجتماعی باور داشت، راه او را ادامه می دهیم.

مسعود شخصیت کارزماتیک بود و در بحثی که من در آلمان با اولیویه روا پژوهشگر فرانسه یی داشتم گفته ام که او یگانه فرماندهی بود که توانست مقاومت را فراگیر بسازد. در برابر تجاوز از جنوب مردانه ایستاد و متجاوزی را که از کشور بیگانه رهبری می شد با مقاومت مواجه ساخت.

روح همه شهدا و روح مسعود شهید را شاد می خواهم.

سپس عبدالکریم خرم وزیر فرهنگ و جوانان و رئیس کمیسیون برگزاری پنجمین سالگرد شهادت قهرمان ملی چنین گفت:

مسعود شهید قهرمانانه زیست، هم در جهاد و هم در مقاومت. مسلمان متوکل و پایبند به اصول اسلامی بود.

در جنوب کشور اگر جنگسالار به علت قبایلی بودن مناطق وجود ندارد، در شمال مسعود شهید توانست از به میان آمدن چنین حالتی جلوگیری کند. فرماندهان و نیروهای تحت فرمانش را نظم بخشید و در هر دوره یی، مخصوصاً پس از پیروزی مجاهدین، نیروهای او نظم و ویژگی داشتند.

خداوند روح قهرمان ملی افغانستان را شاد دارد و از خداوند می طلبم که قربانی تمام شهدای جهاد و مقاومت را قبول بفرماید.

امسال هفتهء شهید و سالروز شهادت قهرمان ملی ...

به نهادها و مؤسسات علمی و فرهنگی داخل و خارج کشور بستگی دارند. مراسم استدیوم به عموم مردم و علاقه مندان قهرمان ملی کشور و شهیدان جهاد و مقاومت اختصاص یافته است که آنان بدون هیچ قید و بندی می توانند در آن حضور یابند.

او افزود که امسال به این مناسبت بنیاد شهید احمدشاه مسعود چندین عنوان کتاب دربارهء جهاد و مقاومت و پهلوهایی از شخصیت قهرمان ملی به زبان های رسمی کشور فارسی و پشتو و زبان انگلیسی به چاپ رسانیده است و همچنین شعارها و پوسترهای شهدای افغانستان را در این رابطه تهیه کرده است که از پهلوهای گونه گون با کارهای سال های پیشین تفاوت دارد. و دربارهء برگزاری مراسم پنجشیر که بر سر مقبرهء قهرمان ملی برگزار می شود نیز توجه بیشتر صورت گرفته است و در هر یک از این مراسم شماری از شخصیت های سیاسی افغانستان در کنار شخصیت های بیرونی سخنرانی خواهند کرد.

ولی مسعود دربارهء پیام این سالگرد گفت: پیام پنجمین سالگرد شهادت قهرمان ملی کشور در این شرایط ویژه می تواند همدلی و همراهی و همفکری طیف ها و گروه های جهاد و مقاومت و شخصیت های ملی باشد برای بحران زدایی و تحکیم صلح و ثبات در افغانستان که پس از پنج سال از تحولات بدان همچون گذشته شدیداً نیاز احساس می شود و این تجلیل از قهرمان ملی می تواند به یک نقطهء عطف در این زمینه تبدیل شود.

احمد ولی مسعود دربارهء نقش و اهمیت کنفرانس مسعود شناسی گفت که مسعود به عنوان یک شخصیت فراملی مورد توجه بسیاری از رجال علم و سیاست در بیرون از افغانستان نیز واقع شده است که هر روز شمار کسانی که به این جرگه می پیوندند بیشتر می شود. افکار و اندیشه های نظامی قهرمان ملی و ابعاد انسانی و رفتار و سلوک او توجه بسیاری از پژوهندگان را در کشورهای گوناگون به خود جلب کرده است و این خود یکی از ویژگی های بسیار مهم شهید مسعود است که ابعاد انسانی شخصیت او مورد توجه مردمان متفاوت با اندیشه ها و فرهنگ ها و حتی ادیان متفاوت قرار می گیرد و این خود می تواند برای جامعهء ما پیامی روشن داشته باشد که او به گونهء بهتر می تواند برای طیف ها و گروه های متفاوت افغانستان که مشترکات زیاد دارند محور وحدت و انسجام گردد.

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما

حضرت محمد(ص) رهبر ما

قرآن قانون ما

جهاد راه ما

شهادت در راه‌خدا از عالي‌ترين آرزوهاي‌ملت

دور هفتم سال پنجم شمارهٔ بیستم چهارشنبه ۱۵ سنبله ۱۳۸۵ ۱۲ شعبان المعظم ۱۴۲۶ - September 6 , 2006

وزارت خارجه پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی کشور را تجلیل کرد

دیروز در وزارت خارجه محفلی با شکوه به مناسبت پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی کشور احمدشاه مسعود برگزار شد. در این محفل احمد ضیاء مسعود معاون اول ریاست جمهوری و دکتر دادفر اسپنتا وزیر خارجه و عبدالکریم خرم وزیر فرهنگ و جوانان و رئیس کمیسیون برگزاری مراسم پنجمین سالروز شهادت قهرمان ملی سخنرانی کردند. افزون بر کارمندان وزارت خارجه، وزیر امور سرحدات و قبائل عبدالکریم براهوی و اعضای کمیسیون برگزاری پنجمین سالگرد شهادت قهرمان ملی در این همایش شرکت ورزیده بودند.

احمدضیاء مسعود گفت: یاد کردن از شخصیت های مهم تاریخی و الگوها و افتخارات، زنده نگه داشتن روح جوامع بشری و انتقال افتخارات به نسل های بعدی است. او ضمن بر شمردن برخی از جنبه های شخصیت قهرمان ملی گفت: رعایت حقوق بشر و موازین جنگی، و انسان دوستی، و برخورد نیک و انسانی با اسرای جنگی و حتی عفو سرسخت ترین دشمنان پس از اسارت، و استقلال عمل، و توجه به تعلیم و تربیت نسل جوان، وفادار ماندن و عشق ورزیدن به منافع ملی، و آزادگی، و تن ندادن به هیچ گونه سازشی در این راستا، از ویژگی های شخصیت وی بود. او افزود: بهترین تجلیل از شهیدان، ادامه دادن راه آنان است و باید در همین راه استوار بمانیم.

سپس وزیر امور خارجه دکتر اسپنتا سخنرانی کرد و گفت: یاد از قهرمانان و شهداء، زنده نگه داشتن حافظهء تاریخ است. مسعود شهید، قهرمان ملی افغانستان مردی است که تاریخ جهاد و مقاومت افغانستان به او می بالد. او به رعایت حقوق بشر و اصول دموکراسی توجه داشت، این که عده یی از بیرون آمده اند، به آن معنی نیست که با مقاومت بیگانه بوده اند؛ اینک **ادامه ص۷**

سفر رئیس جمهور پاکستان به افغانستان

پرویز مشرف رئیس جمهوری پاکستان امروز در رأس یک هیأت بلند پایه وارد کابل خواهد شد. او در این سفر دو روز در کابل خواهد ماند و با رئیس جمهوری حامد کرزی و دیگر مقامات بلند پایهء کشوری و رجال سیاسی کشور دیدار و گفتگو خواهد کرد.

به سخن آقای بهین سخنگوی وزارت خارجه رئیسان جمهوری پاکستان و افغانستان دربارهء مسائل مبارزه با تروریسم و مسائل منطقه یی با هم مذاکره خواهند کرد.

این چندمین سفر رئیس جمهوری پاکستان به افغانستان پس از فروپاشیدن رژیم طالبان بوده است و نیز رئیس جمهوری افغانستان چندین سفر مشابه به پاکستان داشته است که مسائل مبارزه با تروریسم و امنیت مرزهای افغانستان و جلوگیری از استفاده، نیروی مسلح مخالف دولت افغانستان از خاک پاکستان موضوع اساسی این دیدارها می ساخته است، با این همه این دیدارها هرگز نتوانسته است ابرهای سوء تفاهم و بی اعتمادی را از آسمان روابط دستانهء دو کشور بزداید.

آیا این سفر رئیس جمهوری پاکستان به سان سفرهای پیشین وی به افغانستان و سفرهای هیأت های افغانستان به آن بی نتیجه خواهد ماند، یا بابی تازه را در روابط دو کشور خواهد گشود؟ مردم افغانستان می خواهند که این سفر رئیس جمهوری پاکستان از نوع دوم باشد.

ایندیپندنت:

شماری از نمایندگان پارلمان انگلیس خواستار استعفای تونی بلر شدند

نمایندگان وفادار حزب کارگر انگلیس نیز "تونی بلر" را تهدید می کنند که به اجبار وی را از قدرت خارج خواهند کرد، مگر آنکه خودش موافقت کند که به زودی استعفا دهد.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از روزنامه ایندیپندنت، نخست وزیر انگلیس با موج شورش آشکار نمایندگان حزب کارگر پارلمان انگلیس که سابقا به حزب خود وفادار بوده اند، روبروشده است.

این احتمال وجود دارد که تونی بلر به منظور اجتناب از اینکه همچون مارگارت تاچر در سال ۱۹۹۰، با حقارت از سوی حزب خود مجبور به استعفا نشود، بیانیه یی عمومی را ظرف چند روز آینده صادر و اعلام کند که وی تا تابستان آینده استعفا خواهد کرد.

هفته گذشته وی گفت که تاریخ کناره گیری خود را افشا نخواهد کرد، اما این موضع وی با واکنش شدید سیاسی روبرو شد.

شب گذشته روزنامه "سان" گزارش داد: تونی بلر می خواهد در ۳۱ می به عنوان رهبر حزب کارگر استعفا دهد و این پیش از کناره گیری وی به عنوان نخست وزیر در ۲۶ ژوئیه است.

از سوی دیگر، اکثر نمایندگان جدید پارلمان انگلیس با تنظیم پیش نویس نامه یی خصوصی خواستار استعفای تونی بلر شده اند که این نامه توسط دو تن از طرفداران سرسخت تونی بلر تنظیم شده و محتویات آن محرمانه است.

همچنین درجلسه هفته آینده کابینه انگلیس، گروهی از وزرای ارشد تصمیم گرفته اند تا در این جلسه با نام "کابینه سیاسی" از نخست وزیر بخواهند زمان خاصی را برای استعفای خود اعلام کند.

این اولین دیدار تونی بلر با همه همکاران خود از زمان رفتار بحث برانگیز وی با جنگ لبنان است.

اخیرا بسیاری ازمحافل افکار عمومی و حتی تعدادی زیاد از کارشناسان حزب کارگر انگلیس که تونی بلر از آن برخاسته است، از وی خواستند پیش از پایان یافتن دوره کنونی نخست وزیری استعفا دهد.

اما این درحالی است که تونی بلر به بی بی سی اعلام کرد: در انتظار است در نشست بعدی گروه هشت در سال آینده به عنوان رهبر انگلیس شرکت کند.

از نامه های آمده

بیایید جنگل پستهء بادغیس را از تباهی نجات بدهیم

ولایت بادغیس دارای بزرگترین جنگل پستهء طبیعی در جهان می باشد که همه ساله هزاران نفر از ولایات همجوار آن در ماهِ سنبله وارد بادغیس می گردند و به کسب و کار می پردازند تا این که به تاریخ بیستم سنبله شول (قرنطین) می شکند و آنها همراه با مردم محل وارد جنگل نودهزار هکتاری پسته می شوند و هر کس به اندازهء توان خویش پسته می چیند و باز می گردد.

کسانی که از ولایات همجوار می آمدند پسته های شان را به گونهء ناپاک به فروش می رسانیدند که به نام قجوم یاد می شد که ۵۰٪ کسر داشت اما برعکس افراد محلی پسته های شان را می خشکاندند و پاک می کردند و می فروختند که به نام پستهء پاک هند یاد می شد که از درآمد آن قسمت اعظمی از نیازمندی های اولیهء یک سالهء خویش را مرفوع می ساختند. اما متأسفانه پس از به میان آمدن انقلاب به ویژه سلطهء طالبان و حکومت موجوده نظام شول (قرنطین) به هم خورده است و اکثر در برج و سرطان یا اوائل اسد شول قبل از میعاد معینه شکستانده می شود. این کار موجب شده تا ساکنان ولایت بادغیس و مردم ولایات همجوار آن از جمع آوری پسته محروم گردند و همچنان این کار به سلامت پسته نیز آسیب می رساند.

درختان این جنگل از سالیانی دراز بدین سو از اثر بی توجهی حاکمیت های مختلف، از سوی ساکنان ماحول آن به گونهء بی رحمانه بریده شده است و اکنون که بیست و هفت هزار هکتار زمین از آن باقی مانده است که اگر وضع بدین منوال ادامه داشته باشد در آیندهء نه چندان دور اثری از این ثروت عظیم خدادادی نخواهد ماند و ما شاهد ضایعه یی بزرگ خواهیم بود.

بنا بر این باید مسؤولان محیط زیست و وزارت زراعت در بارهء این مسأله توجه جدی نمایند و نگذارند که بیش از این، این جنگل نابود گردد و به عنوان یک تن از محاسن سفیدان ولایت بادغیس برای مسؤولان امور این نظر را می دهم تا از معدن زغال سنگ سبزک مواد سوخت ساکنان این محل را تهیه نمایند و نیازی به قطع درختان ارچه و پسته پیش نیاید چون ناممکن به نظر می رسد که مردمان محل این جنگل از نبود مواد سوخت رنج ببرند و چوب های جنگل را قطع ننمایند. البته این نظر را در جاهایی متعدد مطرح نموده ام که از سوی خصوصی سازان برگشته از کشورهای غربی پذیرفته نشد اما این متخصصان نورسیده بی خبر از مقتضیات امنیتی و محیطی این محل نه میلیون تن سنگ زغال معدن سبزک را به داو طلبی گذاشتند و به جای این که از آن در محافظت بیش از سی هزار هکتار کار زمین جنگل گرفته شود، آن را در شهر هرات هر تن در مقابل پنجصد افغانی به پایین ترین قیمت به فروش رسانیدند. اکنون باید از این متخصصان پرسید که چه حاجت بود برای در معرض لیلام گذاشتن معدن زغال سنگ معدن سبزک؟ آیا بهتر نبود که همچون گذشته از آن در محافظت جنگل بزرگ پسته کار گرفته می شد و آن برای مردمان محل به فروش رسانیده می شد؟ در صورتی که در نزدیکی معدن چندین نفر در ملأ عام به قتل رسیده اند چه کسی در آنجا سرمایه گذاری خواهد کرد؟

بیایید نگذاریم جایي را که تماشاگه عالم بود، خراب شود و توجه جدی مسؤولان امور را در زمینه خواهانم.

با احترام
عاطف
یک تن از شهروندان ولایت بادغیس